

ВИБОРИ РЕКТОРА ДРОГОБИЦЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА

23 червня 2016 року відбулися вибори ректора Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка.

За процесом голосування стежили спостерігачі від кандидата на посаду ректора та Міністерства освіти і науки України директор департаменту кадрового забезпечення Наталія Фурлет.

Вибори пройшли відповідно до законодавства, без порушень, із дотриманням норм таємного голосування. Працівники університету виявили високий рівень організованості – явка склала 87,95 % (752 особи) від загальної кількості виборців.

За результатами волевиявлення кандидат на посаду ректора професор Надія Скотна отримала 700 голосів (81,87 %).

На фото: (зліва направо) професор Василь Бойчук (голова виборчої комісії), Наталія Фурлет (директор департаменту кадрового забезпечення МОН України), доцент Юрій Вовк (спостерігач від кандидата на посаду ректора університету), Ігор Гівчак (член виборчої комісії), доцент Володимир Шаран (голова організаційного комітету з виборів ректора університету).

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ

ГОЛОВА МІЖНАРОДНОГО АЛЬЯНСУ “АЗЕРБАЙДЖАН-УКРАЇНА” ЕЛЬМАР МАМЕДОВ У ФРАНКОВОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

22 червня відбулась зустріч керівництва Франкового університету з головою Міжнародного альянсу “Азербайджан-Україна” Ельмаром Мамедовим.

Однією з головних тем зустрічі було обговорення питання реалізації програми навчання азербайджанських студентів у Дрогобицькому виші. Розповідаючи Ельмару Мамедову про історію, етапи розвитку та науковий потенціал університету, професор Надія Скотна зупинилася й на поточній діяльності та основних завданнях, які стоять сьогодні перед керівництвом ВНЗ. Голова альянсу Ельмар Мамедов розповів про освітню систему Азербайджану, наукові досягнення вітчизняних науковців та висловив зацікавленість проектом щодо навчання азербайджанської молоді в Дрогобицькому педуніверситеті. На завершення зустрічі для гостей було проведено екскурсію університетом, вручено пам’ятні подарунки.

УЧАСТЬ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ КОМАНДИ У ПРОГРАМІ БРИТАНСЬКОЇ РАДИ

14 – 16 червня команда нашого університету на чолі з ректором професором Надією Скотною взяла участь у другому етапі грантового проекту “Програма розвитку лідерського потенціалу університетів України”, що реалізується Британською радою в Україні, Інститутом вищої освіти НАПН України та Фондацією лідерства для вищої освіти (Велика Британія). У межах трьох днів інтенсивних тренінгів, організованих на

базі готелю “Чорне море” в Одесі, учасники команди Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І. Франка працювали над вдосконаленням та представленням університетського конкурсного проекту “Механізм оцінювання освітніх програм у системі забезпечення якості освіти університету”, пройшли психологічне консультування з командної роботи. Завдяки виконанню командних завдань та застосуванню таких британських інтерактивних технологій, як “світве кафе”, “пітчі в ліфті” та інших, зорієнтованих на формування креативного мислення та позитивної командної динаміки, члени дрогобицької команди здобули навички комунікації та прийняття управлінських рішень в умовах швидких освітніх змін. Насичена активна робота команди сприяла налагодженню комунікації з командами інших одинадцяти університетів, які є учасниками цієї програми, та підготовці університетського проекту до представлення у британському партнерському університеті.

ВІТАЄМО НАУКОВЦІВ!

Відповідно до Постанови президії Комітету з державних премій України в галузі науки і техніки від 1 червня 2016 року № 2 доценту кафедри теоретичної та прикладної економіки **Павлові Валерійовичу СКОТНОМУ** та доценту кафедри всевітньої історії **Богданові Орестовичу ЛАЗОРАКУ** призначено стипендії Кабінету Міністрів України для молодих вчених.

Вітаємо науковців та бажаємо подальших успіхів у галузі науки!

ІСТОРИЧНА СЕКЦІЯ “ІВАН ФРАНКО І СОЦІОКУЛЬТУРНЕ СЕРЕДОВИЩЕ ДРОГОБИЧЧИНИ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТ.”

У рамках літературно-мистецької академії “Країна Франкіана – 2016” 26 травня в стінах Львівського академічного обласного музично-драматичного театру імені Юрія Дрогобича відбулася наукова конференція “Іван Франко – письменник, учений, громадський діяч”. Із вітальним словом до гостей звернувся професор, ректор Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І. Франка Надія Скотна; депутат Верховної Ради України Богдан Магківський; міський голова Дрогобича Тарас Кучма та ін. Усі акцентували увагу присутніх на значимості діяльності Івана Франка для України та світу. Зокрема, у своїй доповіді “Дух, що тіло рве до бою” Н. Скотна наголосила на актуальності слів Каменяра для українського сьогодення та його майбутнього.

Згодом із доповідями виступили: професор Михайло Шалата (“Духовний велет України”); завідувач відділу франкознавства Інституту Івана Франка НАН України Микола Легкий (“Художня проза Івана Франка: проблеми імагології”); професор Пряшівського університету, іноземний член НАН України, довгочасний голова Асоціації українців та Наукового товариства ім. Т. Шевченка у Словаччині Микола Мушинка (“Ровесник Івана Франка Никифор Лецишак та його збірка лемківських народних пісень”); доцент, заступник декана з наукової і навчальної роботи факультету журналістики Львівського національного університету імені Івана Франка, старший науковий співробітник Львівського відділення Інституту літератури ім. Т.Г. Шевченка НАН України Богдан Тихолоз (“Сто років без Франка (одвертий лист до франкознавців, франколюбів та франкофобів)”). Учасники пленарного засідання поділилися своїми дослідницькими напрацюваннями із присутніми щодо взаємин Івана Франка із своїми колегами-ровесниками, особливостями художнього мислення письменника, значимості Франкової багатогранної діяльності для української науки, проблемами та перспективами франкознавства в період незалежної України тощо.

Згодом, у другій половині дня, розпочали свою роботу філологічна, історична секції, секція інституту іноземних мов, секція франкознавства та славістики.

Історична секція “Іван Франко і соціокультурне середовище Дрогобищчини другої половини ХІХ – початку ХХ ст.” проходила у корпусі історичного факультету. В її роботі взяли участь як вітчизняні, так і зарубіжні дослідники. Відкрив засідання професор, декан історичного факультету Леонід Тимошенко. У своїй доповіді “Перша книга, видана в Дрогобичі (1887 р.)” Л. Тимошенко розповів про дрогобицьке соціальне середовище часу Івана Франка, торкнувся проблеми видавничої діяльності у місті в другій половині

ХІХ ст. та проаналізував перше друковане видання церковної книжки у Дрогобичі, яке йому вдалося знайти у фондах Дрогобицького краєзнавчого музею “Дрогобищчина”.

Наступною була доповідь доцента Володимира Галика “Сільська” Дрогобищчина в епістолярній спадщині Івана Франка”. У своєму виступі дослідник зупинився на аналізі епістолярних джерел, які були надіслані Іванові Франку від кореспондентів із сіл Воля Якубова, Добрівляни, Ясениця Сільна. Характеризуючи епістолярні джерела, В. Галик проаналізував зміст листів до Івана Франка із Добрівлян – авторів Антіна Березинського та Андрія Кравців, з Волі Якубової – автора Атанаса Мельника, з Ясениці Сільної – автора Якова Олексюковського. Підсумовуючи, доповідач наголосив, що виявлені та проаналізовані джерела дають певні підстави для обґрунтованої оцінки взаємовідносин Івана Франка з просвітянами й активістами Добрівлян, Волі Якубової та Ясениці Сільної і характеризувати його різнобічні сфери громадської, політичної, наукової чи дослідницької роботи. Але це лише здійснена спроба вивчення окремих листів до І. Франка із Дрогобищчини. Зокрема, досі не реалізовано комплексний аналіз та синтез усієї сукупності епістолярної спадщини до вченого з цього регіону, що ближчим часом планується ним зробити.

Із доповіддю, присвяченою проблемі “Взаємини Івана Франка з редакціями дрогобицьких і самбірських газет (1870 – 1908 рр.)”, виступив доцент Богдан Лазорак. Науковець презентував малознані факти про взаємини Івана Франка із редакціями дрогобицьких газет періоду 1900 – 1913 рр. Зокрема було висвітлено Франкові контакти із редактором газети “Дрогобицький тиждень” Гіполитом Созанським, котрий систематично публікував на шпальтах свого видання інформацію про вшанування Івана Франка в середовищі дрогобицької інтелігенції, зокрема в “Народному домі”. Так було представлено кілька епізодів про вшанування 40-літнього ювілею творчої діяльності І. Франка у 1913р. безпосередньо на вулицях міста, а також відображено реакцію на ці заходи українців з боку єврейського кагалу міста. З-поміж іншого, доповідач облятував постанову дрогобицького магістрату введення обов’язкової мови в робочій діяльності магістрату, зокрема польської та української, та заборону розмовляти “Мовою Івана Франка”. Цей зовсім новий “топос мови Франка” на думку Б. Лазорака, важливий тим, що вперше в історіографії простежується неприязнь нафтових олігархів міста щодо революційних промов Івана Яковича в принципі. Тобто після ери Ксенофонта Охримовича (посла до Віденського парламенту, вчителя І. Франка) на політичну арену міста виходять представ-

ники польської партії, котрі розпочали відверту політичну боротьбу із страйками українських робітників та інтелігенції. За словами дослідника, цей факт не може свідчити про те, що цієї думки притримувалася уся польська громада, адже інформацію про І. Франка постійно публікували польські газети, навіть у надто похвальних інтерпретаціях, а тому творчість Івана Франка цілком могла відповідати баченням і польського робітництва.

Доцент Юрій Стечик поділився із присутніми своїми напрацюваннями з теми “Іван Франко і дрогобицькі василіяни: чи можливий поступ у дослідженні проблеми?”. У своєму виступі дослідник зробив огляд існуючих напрацювань з окресленої проблеми у таких напрямках: оцінка отців-василіан 1918 – 1939 рр.; радянська історіографія, сучасні історіографічні візії. За словами дослідника перспективами подальшого дослідження виступають проблеми: навчання І. Франка у Головної нормальній школі при Дрогобицькому василіанському монастирі; відвідування монастирів з метою вивчення стародрукованих та рукописних книг монастирських бібліотек; монастирська тематика у творчій спадщині Івана Франка; душпастирська та культурно-освітня діяльність ЧСВВ у м. Дрогобич: а) вивчення біографій чернецтва, б) вивчення актів церковних та світських судів для розкриття проблеми суспільних конфліктів у міському соціумі: громада – братство – василіяни – магістрат, в) вивчення документації Дрогобицького монастиря та Василіанського Чину загалом.

Наступною стала доповідь професора Університету природничих і гуманітарних наук в Седльце (Республіка Польща) Вацлава Шимоніка, котрий торкнувся проблеми вкладу Івана Франка в справу перебудови світу через призму соціально-економічного аспекту. В. Шимонік навів низку статистичних сюжетів про багатогранну діяльність та творчу спадщину Івана Франка в контексті чого показав значимість діяльності українського вченого, акцентувавши на його внеску в напрямі відстоювання інтересів простого люду тощо.

Завершальною стала доповідь доцента Світлани Білої, яка ознайомила присутніх із методичними засадами вивчення громадсько-політичної та творчої спадщини Івана Франка на уроках історії рідного краю. С. Біла зазначила, що у шкільній програмі з історії України постать Каменяра вивчається під час вивчення теми “Західно-українські землі в другій половині ХІХ ст.” (9 клас) та під час вивчення теми “Західноукраїнські землі на початку ХХ ст.” (10 клас). Дослідниця акцентувала, що тема Франка в шкільній програмі представлена велими скупо, а тому перспективним є більш ширше вивчення багатогранної спадщини великого українця на різних формах позакласної роботи: історичний гурток, екскурсії та інших, наголосивши на актуальності інтерактивних методів та інноваційного навчання.

Після виступів у рамках роботи історичної секції, відбулися жваві обговорення, на яких було визначено перспективи та пріоритети у подальшій роботі в царині франкознавчої науки.

Володимир Галик,
кандидат історичних наук, доцент,
заступник декана з НДР іст.
факультету

УЧАСНИКИ “КРАЇНИ ФРАНКІАНИ” НА ЕКСКУРСІЇ У ЛЬВОВІ

27 травня українські та зарубіжні учасники “Країни Франкіани” відвідали місто Львів. Із числа зарубіжних гостей в екскурсії взяли участь Вацлав Шимонік та Данута Шимонік (професори Університету природничих і гуманітарних наук в Седльце (Республіка Польща) та професор Пряшівського університету, доктор філологічних наук, іноземний член НАН України, довгорічний голова Асоціації українців та Наукового товариства ім. Т. Шевченка у Словаччині Микола Мушинка з дружиною.

Екскурсія розпочалася із відвідин Літературно-меморіального музею Івана Франка у Львові. Гостей “Країни Франкіани” радо прийняли, екскурсію провів директор музею Роман Горак. Гості змогли побачити пам’ятник Іванові Франку у дворі музею, ознайомитися із речами життя та побуту українського вченого, спо-

собами його роботи та відпочинку, а також переглянули кілька раритетних видань праць І. Франка, особистих автографів тощо. Після екскурсії Р. Горак презентував свою чергову працю “Бажав я для скованих волі... Біографія Івана Франка”, примірник якої подарував професорові М. Мушинці. Загалом, відвідини Літературно-меморіального музею Івана Франка справили на екскурсантів незабутні враження.

Наступним пунктом екскурсії містом Лева стало Личаківське кладовище. У супроводі директора інституту франкознавства при Дрогобицькому державному педагогічному університеті імені Івана Франка Євгена Пшеничного, гості-учасники “Країни Франкіани” провідали та помолилися на могилах Івана Франка і його дружини Ольги Франко. Професор М. Мушинка з дружиною поклали квіти на

надгробки. Екскурсанти також відвідали могили В. Гнатюка, В. Івасюка, помолилися на могилах меморіалу героям “Небесної Сотні”.

Заключним акордом екскурсії став Львівський Будинок вчених, із яким пов’язано немало подій наукового, громадсько-політичного і творчого життя Львова. Екскурсія цією пам’яткою культурної спадщини (особливо різьба) справила велике враження.

На завершення, учасники “Країни Франкіани” у Львівському Будинку вчених провели бесіду, під час якої ще раз обговорили різні аспекти життя і діяльності Івана Франка.

Володимир ГАЛИК,
кандидат історичних наук, доцент,
заступник декана з НДР історичного факультету

ГРОМАДЯНСЬКА ПАНАХИДА БІЛЯ ПАМ’ЯТНИКА ІВАНУ ФРАНКОВІ

28 травня біля пам’ятника Іванові Франку в Дрогобичі відбулася знакова подія – за участю священників УГКЦ та УАПЦ відбулася громадянська панахида з нагоди 100-річчя відходу Івана Франка у вічність, яку очолив владика Дрогобицько-Самбірської єпархії УПЦ КП архієпископ Яків. Після урочистої панахиди відбулося покладання квітів до пам’ятника великого українця.

Згодом, до учасників звернувся міський голова Тарас Кучма, який вкотре наголосив на значимості вшанування пам’яті Івана Франка не лише його земляками, й всією Україною. Т. Кучма зазначив, що титанічна праця Каменяра полишила великий слід в українському державотворчому процесі, і ми, “лупаючи ту скалу”, повинні

сумлінно слідувати за його прикладом та виконувати передати нам заповіді.

На заході виступив онук Івана Франка Роланд Франко, який проаналізував роботу свого діда, зазначивши, що його праця, як і багатьох інших визначних українців, повинна слугувати для майбутніх поколінь зразком-постулатом в процесі розбудови сильної, чесною, розумною української держави.

Про видатну роль Івана Франка говорив і директор Народного дому в Дрогобичі Степан Яким, завершивши свою промову “Думою про маму”.

Свою шану І. Франку віддали й учні середніх класів Дрогобицької загальноосвітньої школи I – III ступенів № 1 імені Івана Франка. Зокрема, учениця 8-го класу

Мар’яна Кациміра виступила із пісню “Стежина”, а учень 9-го класу Роман Шепіда продекламував Франкові “Каменярі”.

Із заключним словом виступила професор, ректор Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка Надія Скотна, яка через призму Франкової епістолярної спадщини спробувала ще раз наголосити присутнім про вартісність Каменяревого слова і його різнобічної діяльності для українського суспільства в минулому, сьогоденному та майбутньому.

Після панахиди заходи, присвячені пам’яті Івана Франка, продовжилися в його родинному селі Нагуєвичі, де учасники уже четвертої, найбільш насиченої, літературно-мистецької академії “Країна Франкіана – 2016” здійснили екскурсію у Державний історико-культурний заповідник “Нагуєвичі”, відвідавши меморіальний будинок І.Я. Франка, музей-садибу батьків Каменяра, художньо-меморіальний комплекс “Стежки Івана Франка”.

На цьому завершальному акорді і відбулося закриття літературно-мистецької академії “Країна Франкіана – 2016”.

Володимир ГАЛИК,
кандидат історичних наук, доцент,
заступник декана з НДР історичного факультету

“ДУХ, ЩО ТІЛО РВЕ ДО БОЮ”

Ось уже вкотре, а саме у ювілейний рік 160-ліття від дня народження велета думки і праці Івана Франка у місті його юності Дрогобичі зібралися шанувальники генія на IV літературно-мистецьку академію “Країна Франкіана”. Звісно, що про таку величну постать як Іван Франко можна говорити у багатьох ракурсах, але цей рік воістину доленосний та особливий. Іван Франко приходить до нас, так би мовити, по-різному. До одного – у світлі “звірячих” казок, до іншого – вогненними інвективами поетичних думок і притч, а ще до когось – наболілими питаннями державотворення й проблемами критики.

Цьогорічна літературно-мистецька академія “Країна Франкіана” була особливою як за змістом, так і за розмаїттям цікавих доповідей, літературних зустрічей. До нашого міста завітало: Алоїс Волдан (Відень, Австрія), Дануга і Вацлав Шимоніки (Люблін, Польща), Анджей Борковські (Седльце, Польща), Роман Мних, випускник нашого університету, професор із Седлца.

Вагомою подією цьогорічної “Країни Франкіани” стало відзначення 25 травня титулом *honoris causa* визначного науковця із Пряшева (Словаччина) професора Миколи Мушинки, який уже більше 60 років примножує значними здобутками українське літературознавство.

Щодо доповідей, які були виголошені на секції “Іван Франко та його сучасники”, керівником якої був знаний у наукових колах доцент Євген Пшеничний, то вони були надзвичайно цікаві не лише фактичним матеріалом, але й майстерністю викладу наукових постулатів й умінням зацікавити слухачів.

Першою виступила гостя із Києва, довголітній працівник Інституту літератури імені Тараса Шевченка НАН України Галина Бурлака, яка виголосила доповідь про дарчі написи на книгах з бібліотеки Івана Франка, а також презентувала науковій читачській аудиторії перші два томи “Бібліотека Івана Франка”.

Засідання продовжилося виступами гостей зі Львова. Змістовною і повчальною була доповідь академіка Миколи Ільницького “Історія однієї фальсифікації (дискусія з приводу поезії “Папі в альбом”)", в якій автор переконливо довів, що ця поезія не була написана іншим Мойсеєм. Принагідно доповідач додав, що ще у 1956 р. Михайло Пархоменко (Фельдман) заявив, що це не Франків твір, і яка опісля виникла суперечка, бо ж багатьом хотілося подати Каменяря, як атеїста і богохульника.

Змістовною та цікавою була доповідь Ярослава Мельник “Іван Франко і Михайло Павлик: перехресні і не перехресні

стежки”. У доповіді дослідниця аргументовано проаналізувала творчі й особисті контакти двох великих друзів і супротивників, побратимів та ворогів. Відзначимо, що питання їхньої співпраці ще довго буде об’єктом наукового й письменницького дослідження. До речі, пані Ярослава Мельник – неперевершена дослідниці апонрифічних парадигм Івана Франка.

Лідер Міжнародної асоціації франкознавців МАФ Михайло Гнатюк увів слухачів у віденські пережиті Франкової біографії. Як відомо, Іван Франко захистив докторат у відомого славіста Вагрослава Ягича “Старохристиянський роман “Варлаам і Йоасаф” і його літературна історія”, який показав нашого земляка не лише як визначного науковця, але й неперевершеного обсерватора народного життя.

Проблемам взаємин Івана Франка та Олександра Кониського була присвячена доповідь Марії Тригуб (Львів) та Євгена Пшеничного “Іван Франко й Олександр Кониський біля джерел оновленої “Правди”. Відзначимо, що ці взаємини були непростими й часто досить суперечливими, як і взаємини Івана Франка та Михайла Грушевського, про що говорилося у наступній доповіді Богдана Якимовича зі Львова (“Іван Франко і Михайло Грушевський як будівничі української держави”).

Що стосується дрогобицького періоду життя українського Мойсея, то не можемо не згадати про його вплив на творчість представників “Покутської трійці”, а саме Василя Стефаніка, якого Франко назвав в українській літературі “своїм малим наслідником”. Ще у гімназійні роки Василь Стефанік був знайомий із творами Івана Франка, зокрема із повістю “Петрії і Довбушуки” та зі збіркою “Баяди и рассказы”. Він навіть завітав до Каменяря в село Нагуєвичі і був вражений скромністю і невибагливістю життя велета думки і праці. Вже перебуваючи у Кракові, Василь Стефанік уболівав над тим, що Іван Франко не здобув місце на кафедрі української словесності після смерті професора Омеляна Огоновського, а також що не став депутатом віденського парламенту.

Пізніше, вже у 20-х роках Василь Стефанік називав Каменяря своїм учителем і пишучи свої новели постійно перебував під впливом Франкового генія.

Михайло ЗУБРИЦЬКИЙ,
провідний спеціаліст лабораторії
Франкознавства та славістики

Друг Франкового краю! Мабуть, кожний, хто живе й трудиться у селах і містечках Дрогобиччини, звик до такої сподуки. Та вона звучить особливо знаменно, коли жє мовиться про Миколу Мушинку, доктора філології, члена Національної Академії України, визначного українського вченого зі Словаччини. Скільки разів він бував на обійсті Івана Франка, а також в університетських стінах, то годі й порахувати... Тому так відрадно, що 29 лютого 2016 року вчена рада Дрогобицького університету присвоїла дружові міста Юрія Котермака й усієї України високе звання – Почесний доктор (Doctor honoris causa). Це – достойна й заслужена винагорода, яку Микола Мушинка отримав 25 травня з рук ректора, професора Надії Скотної. Особливий акцент: Микола Мушинка 20 лютого 2016 року зустрів свою красну вісімдесятку зимову пору.

Писати про Миколу Мушинку як благовісника праці й легко, і водночас тяжко, бо хотілося б закрити цю бесіду якоюсь новою словесною барвою. Вона, як видається, проступає з автографів Ювіляра. Його дарчі написи – оригінальні. Вони демонструють, як правило, такі інтерпретаційні судження, що містять безпосередні вираження досвіду їхнього творця з проекцією на його інтелектуальну основу. Це переконливо засвідчують численні дарчі написи, адресовані упродовж 1991 – 2015 років автору цих рядків. Ось, наприклад, одне з тих особливо змістовних словесних пояснень людської приязні, що має під пером визначного науковця різновекторну орієнтацію на об'єктивне сприйняття теперішнього та його проекції на майбутнє: “Микола Іванович Зимомря з Миколою Івановичем Мушинкою мають спільні не тільки імена й по батькові, але й спільну долю та спільні уподобання. Дай Тобі, Боже, дорогий Микола, і в майбутньому бути таким одержимим, як досі! М. Мушинка. 2.6.1991”. Ці рядки Микола Мушинка полишив в альбомі “Изобразительное искусство Закарпатья» (Москва, 1973, 158 с.), власне, на тлі картини “Невістка” улюбленого художника Андрія Коцки (1911 – 1987). До речі, не зважаючи на те, що названу працю упорядкував український художник світової слави Йосип Бокшай (1891 – 1975), книжка підпала під заборону. Її спривинив якийсь партійний невіглас, прізвиське якого тут нема потреби й нагадувати – хай розпливається в забутті... Андрій Коцка подарував її лікареві й одержимому уболівальникові за долі української культури Петрові Мізуну (1930 – 1997). Як не згадати про те, що цей талановитий хірург простягнув мені розкішний альбом і чомусь звернувся з такими словами, які стали для мене своєрідним гаслом: “Бог Вам дав дар берегти своє. То й збирайте розкидані скарби рідного народу та бережіть! Моя справа – ліку-

ЙОГО СВІТ ДОБРОТИ СЛОВО ПРО МИКОЛУ МУШИНКУ

вати...”. Зі свого боку я подарував ошатне видання синові Іванові. Є впевненість: син подарує комусь далі. І, таким чином, книжка матиме певний знак і стане “вічним подарунком”... До слова, того ж червеневого дня Микола Мушинка побував в Університетському провулку, тобто в мене вдома. Ми пили чай, а попри чай і “живу воду”. Гість вручив мені низанку своїх публікацій, у т.ч. “Фолклор Руснацх Войводини. Народні обряди і шпіванки” (Нови Сад, 1988). Серед них впадає в око цікавий дарчий напис: “Свому дорогому другові Зимомрі Миколі на добру згадку про зустріч в його гостинній хаті. М. Мушинка. Ужгород, 2-го червня 1991р.”.

Ось враження Миколи Мушинки від перебування на березі Балтійського моря: “Дорогому Другові і Побратимові Миколі Зимомрі на пам'ять нашої незабутньої зустрічі в Слупську цей другий примірник дарує Микола Мушинка. Слупськ, 29 квітня 1995 р.”. Промовистий для мене автограф лів на сторінку чергової його праці “Заповіт предків” (Пряшів, 1994,62 с.).

Винятково вагомим для мене було видання книжки під красномовною назвою “Благовісник праці” (Ужгород – Пряшів, 1998, 442 с.). Йдеться про ювілейний збірник, що мені вдалося упорядкувати й видати з нагоди його 60-річчя, відзначення якого припало на 20 лютого 1996 року. Сутність метафоричної назви використав Ювіляр в іншому аргументованому дарчому написі. Він міститься на збірці його спогадів “Колеса крутяться... Книга І” (Пряшів, 1998, 204 с.): “Дорогому Другові Миколі Зимомрі з щирою подякою за його приязнь до моєї скромної творчості дарує Благовісник праці. Пряшів, 17.7.1998 р.”.

Зрозуміло, завжди приємно відчувати радість, до якої ти причетний. Так, стосовно моєї участі у відзначенні згаданого Ювілею, то він вважав за доцільне підкреслити її одразу після торжества: “Вельмишановному Другові Миколі Зимомрі, науковцеві з душею поета, з глибокою подякою за те, що він взявся за вшанування 60-ліття моєї скромної наукової роботи. Пряшів, 25.9.1997. М. Мушинка”. Примітно, що цей автограф вписаний на титульну сторінку рідкісної книжки Миколи Мушинки “Науковець з душею поета. До 60-річчя від народження Ореста Зілинського 1923 – 1976” (С. Бавнд-Брук, 1983). Викликає почуття пізнавальної інтенції й лаконічне твердження автора збірки “Розмови з однодумцями” (Пряшів, 2004, 158 с.): “Дорогому другові Миколі Зимомрі – на добру згадку. М. Мушинка. 24. 7.2004 р.”. Тут оптимальною постає простота смислового, контекст якого зрозумілий, у першу чергу, для співрозмовників. Адже вони сприймають правду за істину: “У всякого своя доля...”. Так, автографи фіксують не тільки Час, що постає живою суб'єктною величиною, якщо її сприймати крізь призму пережитого; вони фіксують також і тривоги з радощами, і радощі з болями, які доводиться буквально переболіти... З численних я вибрав кілька, що увиразнюють різні роки, що творили своєрідну епоху на зламі ХХ – початку ХХІ ст. Веду мову про період від 1980-го до 2015 рр., на які й припали наші зустрічі

й бесіди “без парасол”. Бо ми вірили один одному. Що казав один, то вбирав у схованку пам'яті інший. Кожний з нас добре усвідомлював: перша-ліпша зустріч може бути, а може й не бути... Так сталося, що упродовж 1993 – 2013 рр. авторів цих рядків судилося працювати у вищих школах Слупська, Кошаліна та Ченстохови. Не один раз і не два сон накривав мене білим покривалом у стінах гостинної хатки подружжя Мушинків, бо вже не було сил їхати далі від Пряшева – нічка темна все втопила... Рятівним острівцем вона була особливо для 13-річного сина; Іван довго роздивляв книжкові скарби господаря, власне, допоки біля них не зламала його втома... Ні, це не відійде в забуття, власне, допоки б'ється серце в грудях! З потиском правіці – теплінь спомину зі знаком “тепер і зараз!”.

Зміст автографів з-під пера Миколи Мушинки, як правило, багатий на ремінісценції, роздуми з ретроспекціями. Останні спричиняли підступ до з'ясування істини, сказати б, крізь призму “критики раціонального розуму” (І. Кант). Той чи інший текст нерідко дивує та водночас привабляє зумисне зримим авторським втручанням у перебіг тих подій, про які він згадує, коментує, оцінює. У такий спосіб дослідник вміло засвідчує своє ставлення до наративного акцентування. Мимоволі впадає в око відвертість позиції, світобачення автора твердження, прочитання ним конкретного факту, вказаної події, осмисленого явища, визначеної тенденції, сформульованої закономірності. Звідси – нерідко болісне переживання вченого за долі українців у світах і передусім – на землі Шевченкової Вітчизни. Либонь, цю рефлексію окреслив Дмитро Павличко у вірші “Пастух” – посвяти Миколі Мушинці:

*Благословенне будь, його життя,
Розірване і зцілене, як рана.
Так переходить біль у сяяння! –
Україно, болісна й кохана!*

Автографи Миколи Мушинки охоплюють суцільний період, віддзеркалюючи значну часову відстань – понад два десятиліття нашої співпраці і ширше – творчої взаємодії. Про це свідчить ще один лаконічний вислів, що своєрідною стрічкою обрамлює кожну нашу зустріч: “Другові Миколі Зимомрі цю чергову книжку започаткованих ним “Колес” дарують упорядниці (Магда Мушинка) та Микола Мушинка. Пряшів, 23.6. 2014 р.”.

Що примітне для дарчих написів Миколи Мушинки? Насамперед – не величальна дикція чи показна інтенція, а об'єктивна заглибленість в ситуативне значущі почало. Тому воно не розмите, а цілісне, психологічно мотивоване й достовірне. Без сумніву, автографи Миколи Мушинки творять цінний причинок до його творчого набутку, що свідчить про широчінь ниви справжнього науковця загалом. Без сумніву, кожний його складник примітний передусім з огляду на проблему вивчення моделі мислення вченого зі світовим ім'ям.

*Микола ЗИМОМРЯ,
д-р філологічних наук, член Національної спілки письменників України*

НА VII МІЖНАРОДНОМУ ФЕСТИВАЛІ БРУНО ШУЛЬЦА ДРОГОБИЧ ВІТАВ ГОСТЕЙ З ЧОТИРНАДЦЯТИ КРАЇН СВІТУ

Наодинці з Бруно. І немає значення, що за вікном – сніг чи дощ, спека чи мряка. Шульц все одно вас вихопить із вашого готелю чи гамака і забере з собою на дрогобицьке передмістя. І ви вже будете його очима і вухами вбирати навколишній світ, як вбираю я уже четвертий десяток. Вбираю маленьким хлопцем, як морозиво в дитинстві, що катуляє метафорами на язичку, відчуваю їх смак на піднебінні, намагаюся затримати його якнайдовше.

Юрій ВИННИЧУК,

з інавгураційної лекції VII Міжнародного Фестивалю Бруно Шульца у Дрогобичі, 3 червня 2016 року

На фото: під час інавгурації VII Міжнародного Фестивалю Бруно Шульца у Дрогобичі (3 червня 2016 р.). Зліва направо: виступає Ева Фігель, директор Польського Інституту в Києві; Микола Гнатенко, директор Львівського академічного обласного музично-драматичного театру ім. Юрія Дрогобича; Віра Меньок, директор Міжнародного Фестивалю Бруно Шульца у Дрогобичі, керівник Полоністичного науково-інформаційного центру ім. Ігоря Менька Дрогобицького державного педагогічного університету ім. Івана Франка; Надія Скотна, ректор Дрогобицького державного педагогічного університету ім. Івана Франка, професор.

3 – 9 червня 2016 року вже всьоме відбувся Міжнародний Фестиваль Бруно Шульца, ініціатором та першим організатором якого був Ігор Меньок (1973 – 2005) – засновник і перший керівник Полоністичного науково-інформаційного центру нашого університету. Його найбільшою мрією було, аби до нашого міста приїжджали люди культури, науки, літератури і мистецтва з усього світу, щоб Дрогобич повернув своє обличчя потужного культурного центру, яким він був у міжвоєнні часи, а Бруно Шульц щоб став його блискучою візитною карткою. Ця мрія здійснилася. Під час Фестивалю Шульца, який відбувається що два роки від 2004 року, Дрогобич стає центром потужних наукових, літературних, мистецьких, театральних, музичних, подій. До цієї “особливої провінції”, цього “єдиного на світі міста”, як Шульц назвав свій рідний Дрогобич, приїжджають поети й письменники, ху-

джники, літературознавці, перекладачі, музиканти, режисери, перформери з багатьох країн світу. Цьогоріч учасники Фестивалю репрезентували Україну, Польщу, США, Францію, Великобританію, Австрію, Японію, Тайвань, Македонію, Грузію, Сербію, Литву, Угорщину, Росію.

Організаторами цієї знакової культурно-мистецької й наукової події є Полоністичний науково-інформаційний центр Дрогобицького державного педагогічного університету ім. Івана Франка та Товариство “Фестиваль Бруно Шульца” (Люблін, Польща). Співорганізатори: Інститут Книги у Кракові, Польський Інститут у Києві, Генеральне Консульство РП у Львові, Львівський академічний обласний музично-драматичний театр ім. Юрія Дрогобича та ГО “Творче об’єднання Альтер”. Почесний патронат Фестивалеві надали Міністр Культури та Національної Спадщини Республіки Польща, Генеральний

Консул Республіки Польща у Львові, міський голова Дрогобича та Президент міста Люблін. Подія відбулася за фінансового сприяння Міністерства Культури та Національної Спадщини РП, Інституту Книги у Кракові, Польського Інституту у Києві, Генерального Консульства РП у Львові, Президента міста Люблін. Варто підкреслити, що фінансова підтримка на адресу Фестивалю надійшла також із Міністерства освіти і науки України, яку буде використано на потреби нашого університету.

Інавгурація VII Шульцфесту відбулася 3 червня 2016 року на сцені Львівського академічного обласного музично-драматичного театру ім. Юрія Дрогобича. З привітаннями гостей та учасників Фестивалю виступили ректор Дрогобицького державного педагогічного університету ім. Івана Франка проф. Надія Скотна, заступник міського голови Дрогобича Олег Дукас, директор Польського Інституту у Києві Ева Фігель, Генеральний Консул РП у Львові Вєслав Мазур, художній директор Фестивалю та почесний доктор нашого університету Гжегож Юзефчук. Інавгураційні лекції виголосили Адам Міхнік – символ демократичної Польщі, головний редактор відомої у всьому світі польської газети “Газета Виборча”, видатний публіцист та громадський діяч; Гжегож Гауден – донедавна директор Інституту Книги у Кракові, людина, заслуги якої для розвитку Шульцового Фестивалю у Дрогобичі складно переоцінити; Юрій Винничук – культовий український письменник, який одним із перших в Україні знав про творчість Шульца та поширював свої знання серед молоді української інтелектуальної еліти (скажімо, вперше про Бруно Шульца саме від Винничука почув Юрій Андрухович, який сьогодні є автором повного й досконалого українського перекладу літературних творів Шульца).

На фото: під час відкриття Міжнародної наукової конференції “Бруно Шульц і сучасна теорія культури” (6 червня 2016 р.). Зліва направо: Надія Скотна, ректор Дрогобицького державного педагогічного університету ім. Івана Франка, професор; Генрик Літвін, Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Польща в Україні; Тарас Кучма, міський голова Дрогобича; Віра Меньок, директор Міжнародного Фестивалю Бруно Шульца у Дрогобичі, керівник Полоністичного науково-інформаційного центру ім. Ігоря Менька Дрогобицького державного педагогічного університету ім. Івана Франка; Гжегож Юзефчук, художній директор Міжнародного Фестивалю Бруно Шульца у Дрогобичі, голова Товариства “Фестиваль Бруно Шульца” в Любліні, почесний доктор Дрогобицького державного педагогічного університету ім. Івана Франка.

НА VII МІЖНАРОДНОМУ ФЕСТИВАЛІ БРУНО ШУЛЬЦА ДРОГОБИЧ ВІТАВ ГОСТЕЙ З ЧОТИРНАДЦЯТИ КРАЇН СВІТУ

На фото: літературна зустріч з Агатою Тушинською, авторкою книжки “Наречена Шульца”. Міська бібліотека ім. В’ячеслава Чорновола (5 червня 2016 р.).

Домінантою Шульцового Фестивалю у Дрогобичі та його концептуальним витоком є міжнародні шульцознавчі конференції, які збирають світочів світової гуманітаристики і шульцознавства та до яких щоразу інтенсивніше долучаються провідні українські літературознавці. Цього разу конференція відбулася у рамках Фестивалю 6 – 7 червня довкола теми “Бруно Шульц і сучасна теорія культури”, пов’язаної з найновішими напрямками у світовій гуманітаристиці. Головні доповіді виголосили теоретики літератури світової слави Ришард Нич (Краків) та Міхал Павел Марковський (Чикаго). Новітні підходи до інтерпретації та рецепції творчості Бруно Шульца під час конференції запропонували, зокрема, видатний шульцознавець та постійний учасник Шульцового Фестивалю у Дрогобичі Єжи Яжембський (Краків), відомий теоретик літератури Пшемислав Чаплінський (Познань), видавець і дослідник Шульца, засновник багаторічного онлайн проекту “Календар життя, творчості та рецепції Бруно Шульца” Станіслав Росек (Гданськ), відомий славіст та шульцознавець Марек Томашевський (Париж), Стенлі Білл (Кембридж), Павел Прухняк (Краків), Карен Ундерхіл (Чикаго), Жанета Налевайк (Варшава), Сергій Слєпукін (Сктеринбург), Аріко Като (Нагоя), Марек Вільчинський (Гданськ), а також українські літературознавці Ольга Червінська та Петро Рихло (Чернівці), Марія Моклиця (Луцьк), Алла Татаренко, Олена Галета та Зоряна Рибчинська (Львів).

Своєрідною передмовою до конференції, на відкритті якої виступили Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Польща в Україні Генрик Літвін та міський голова Дрогобича Тарас Кучма, була презентація книги “Бруно Шульц: тексти і контексти. Матеріали VI Міжнародного Фестивалю Бруно Шульца у Дрогобичі” за науковою редакцією Віри Меньок. Це вже восьма публікація у циклі фестивальных наукових видань, яка вийшла у світ за фінансового сприяння Польського Інституту у Києві. Саме наукові шульцознавчі конференції та тяглість пофестивальных наукових видань дають сьогодні повне право говорити про Дрогобич як про центр світового шульцознавства.

Культурознавчо-історичним доповненням до шульцознавчої конференції був міжнародний науковий семінар, який вже втретє відбувається на Шульцовому Фестивалі завдяки спільній ініціативі художнього директора Фестивалю Іжегожа Юзефчука та проф. Леоніда Тимошенка. Цього разу, 8 червня, семінар зосередився довкола теми “Біографія і творчість Бруно Шульца: дрогобицькі міжвоєнні контексти”, а на його відкритті було презентовано дві книги, присвячені Шульцові та Дрогобичу: результат кількарічної пра-

ці грона дрогобицьких істориків під назвою “Відомий і невідомий Бруно Шульц” за редакцією Леоніда Тимошенка та видана у Жешові колективна монографія “Про Дрогобич, тримісто та нафтовий басейн” за редакцією відомих соціологів Яцека Курчевського і Даріуша Вояковського, які є довголітніми учасниками Шульцового Фестивалю та дослідниками історичної соціології Дрогобича.

Серед наукових подій VII Шульцфесту неабиякий резонанс мала дискусія з авторами найновіших перекладів творів Бруно Шульца такими мовами, як грузинська (Кеті Кантарія), македонська (Лідія Танушевська), фінська (Танані Керкейнен), китайська (Вей-Юн Лін-Гурецька), яка відбулася 5 червня і її модерував львівський історик, публіцист та перекладач Андрій Павлишин. Твори Бруно Шульца перекладені на близько 45 мов світу. Його перекладачі добре знають про Фестиваль і очолюють до Дрогобича, щоб поділитися досвідом і на власні очі побачити *genius loci* свого улюбленого автора.

Великим потенціалом Шульцового Фестивалю у Дрогобичі є літературні зустрічі з письменниками й поетами, які радо приймають запрошення на цю подію, позаяк знають, що Дрогобич – це місто, відоме в усьому світі завдяки авторові “Цинамонових крамниць”. Цьогоріч гості Фестивалю й дрогобичани мали виняткову можливість побувати на літературних зустрічах з Юрієм Андруховичем, Агатою Тушинською (авторка нещодавно виданої у Польщі та Франції книги “Наречена Шульца” про Юзефіну Шелінську – учительку польської мови з Дрогобича, з якою Шульц прагнув одружитися), Сергієм Жаданом, Тарасом Прохаськом, Юрієм Винничуком, Олександром Бой-

ченком, Богданом Задурою, Остапом Сливинським, Ігнацієм Карповичем, Даніелем Одією.

Особливе значення мала на Фестивалі академічно-літературна зустріч, яка відбулася 7 червня й була присвячена Єжи Фіцовському (1924 – 2006), якого не випадково називають “археологом Шульца”, бо він реконструював його біографію, зібрав усе, що можна було зібрати після епохи великого знищення і помістив у своїх книгах “Регіони великої ересі”, “Книга листів” та інших. На зустрічі були присутні його дружина, письменниця і громадська діячка Ельжбета Фіцовська та донька Анна Фіцовська-Теодорович, які багато цікаво розповіли про свого чоловіка й батька. Було також показано невідомий учасникам Фестивалю відео-сюжет, в якому Єжи Фіцовський вітає перший в Україні та світі музей Бруно Шульца, відкритий Полоністичним науково-інформаційним центром 19 листопада 2003 року у колишньому професорському кабінеті митця.

Мистецький арсенал VII Шульцфесту також був надзвичайно потужний, насичений і різнобарвний. Інавгураційний день 3 червня подарував усім захопливу мандрівку вернісажами таких художників та майстрів художньої світлин, як Якуб Войнаровський (Краків), Томек Сікора (Варшава), Маріуш Джебінський (Люблін), Станіслав Бай (Варшава), Сергій Слєпукін (Сктеринбург), Ондраш Шурані (Будапешт), Анджей Антоній Відельський (Люблін). Виставки відбувалися у надзвичайно цікавих, часом непередбачуваних місцях: оборонна вежа біля костела св. Бартоломія та сам костел; університетська гімнастична зала ззаду головного корпусу університету, яка цього року святкує своє 120-ліття; Початок. Продовження на 8-ій сторінці

На фото: інавгураційний поетично-музичний проект “Atlas Estremo” Юрія Андруховича та музичної формації “Карбідо” (Вроцлав). Сцена Львівського академічного обласного музично-драматичного театру ім. Юрія Дрогобича (3 червня 2016 р.).

НА VII МІЖНАРОДНОМУ ФЕСТИВАЛІ БРУНО ШУЛЬЦА ДРОГОБИЧ ВІТАВ ГОСТЕЙ З ЧОТИРНАДЦЯТИ КРАЇН СВІТУ

На фото: заключний концерт Сергія Жадана та музичного гурту “Собаки в космосі” (Харків). Площа Ринок, 9 червня 2016 р.

Продовження. Початок на 6–7-ій ст. велика хоральна синагога. Фестивальні художні виставки відбувалися не тільки у Дрогобичі, але й у Львові та Трускавці. У переддень Фестивалю, 2 червня, у Львові було відкрито персональні виставки польських митців Станіслава Бая (Львівська національна галерея мистецтв ім. Бориса Возницького) та Якуба Войнаровського (Галерея “Дзига”). Натомість 5 червня у Художньому музеї Михайла Біласа у Трускавці в чудовій атмосфері, старанно створеній директором музею п. Оленою Білас-Березовою, відбулася персональна виставка постійного учасника Фестивалю, художника з Жешова Станіслава Ожуга та виставка із колекції Фестивалю. Ще одним цікавим і дещо несподіваним мистецьким акцентом Фестивалю був вернісаж люблінського художника Пйотра Луціана, пов’язаний із творчістю Бруно Шульца та Юліуша Словацького, який відбувся 5 червня у каплиці на старовинному римокатолицькому цвинтарі у Дрогобичі. 7 червня концепційно насичений перформерський проект для вельми численних глядачів запропонував у синагозі відомий в Україні

та світі львівський митець Влодко Кауфман спільно з актором театру “Альтер” із Дрогобича Олександром Максимовим.

Барвіста театральна гама цьогорічного Фестивалю була представлена спектаклями Київського академічного драматичного театру на Подолі, Театру Ляльки і Актора “Жубусь” із Кельц, Театру Форми з Вроцлава, Театру “Академія Руху” з Варшави, Львівського академічного обласного музично-драматичного театру ім. Юрія Дрогобича, Театру “Альтер” з Дрогобича.

Музичні акорди VII Шульцфесту звучали захопливо, сентиментально й заклично водночас. Інавгураційний концерт 3 червня неймовірно захопливо відіграв Юрій Андрухович із музичною формацією “Карбід” з Вроцлава – це був музично-поетичний проект “Atlas Estremo” на основі текстів Андруховича з його книги “Лексикон інтимних міст”, де лейтмотивом був виспіваний автором текст про Дрогобич. 7 червня відбувся сентиментальний і зворушливий концерт пам’яті Альфреда Шрера (1922 – 2015) – останнього корінного дрогобицького єврея, учня Бруно Шульца, скрипаля й співака, музичний колектив

якого продовжує існувати завдяки його друзям-музикантам, дрогобичанам Тадеушеві Серватко та Левові Лобанову. Заключний концерт Фестивалю був натовістю закличним і запальним: культовий український поет Сергій Жадан у супроводі свого музичного гурту з Харкова “Собаки в космосі” 9 червня співав на сцені площі Ринок для учасників Фестивалю та дрогобичан, яких зібралося чимало – переповнений людьми майдан співав і танцював разом з Сергієм Жаданом. У спогадах бринять його співані закличні вірші, повертаються знакові слова: “Я народився в найкращому місті... Я залишаюсь – це моя країна”.

Отож – залишайтеся з нами, залишайтеся з Шульцфестом. І до нових зустрічей через два роки.

Віра МЕНЬОК,
керівник Полоністичного науково-інформаційного центру імені Ігоря Менька, директор Міжнародного Фестивалю Бруно Шульца у Дрогобичі

Фото: Ігор ФЕЦЯК

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ЕКСПОЗИЦІЇ “БРУНО ШУЛЬЦА І ЙОГО МІСТО”

– Алло Володимирівно, скажіть будь ласка, що саме цікавого і нового може запропонувати ваша структура для дрогобичан та гостей міста, зокрема і тих, хто приїхав на VII Міжнародний Фестиваль Бруно Шульца?

– Дякую, пане Володимире, музей продовжує реалізацію проекту постійно діючої експозиції “Бруно Шульца і його місто”, задуманої ще у 2013 р. Проте проект, через брак коштів, було призупинено до 2014 р. Сьогодні він стартує вже втретє із реставрованими роботами митця. Експозиція, на жаль, не завершена – забракло кілька днів.

Цей проект має постати в контексті епохи, на тлі подій та умов, в яких жив і творив Бруно Шульца. Зараз ми робимо кімнату із детальною відтворенням епохи митця. До роботи залучено відомих дизайнерів і, завдяки цьому, залишилися незначні штрихи та деталі. Це буде постійно діюча експозиція.

– Розкажіть про вашу співпрацю із нашим університетом, зокрема історичним факультетом. Чи є спільні проекти?

– Наша співпраця одразу була інтенсифікована. Разом із деканом історичного факультету ми вирішили створити спільну археологічну лабораторію. До її роботи будуть залучені зокрема працівники історичного факультету. Ми завжди прислухаємося до пропозицій керівника туристично-інформаційного центру Ігоря Чави, доцента кафедри всевітньої історії Богдана Лазорак. Організовано спільні археологічні експедиції, до яких ми залучені як активні спостерігачі. Згодом знайдені артефакти приймаємо в дар музею.

Ми приречені співпрацювати з історичним факультетом, бо маючи вагомий науковий потенціал, ви допомагаєте нам працювати із архівними матеріалами.

– Оскільки ми говоримо про Бруно Шульца, то чи можуть наші історики організовувати в створених кімнатах презентації нових документів, оновлене бачення митця?

– Можна і потрібно! Ми стараємося співпрацювати. До речі, разом з університетом організовано виставку, приурочену літературно-мистецькій академії “Країна Франкіана” “Іван Франко і його школа”. Сьогодні плануємо спільний “круглий стіл” із науковцями, громадськістю про актуальність створення “Музею Івана Франка”.

В стінах музею експонуються не лише артефакти, ми організовуємо презентації, веб-семінари, конференції. Тобто живемо активним культурно-просвітницьким, науковим, мистецьким життям.

– На завершення, розкажіть про ваші плани щодо співпраці з університетом.

– Науковці історичного факультету видали монографію про Бруно Шульца, про його радянський період. Маємо надію, що її презентація пройде серед експозиції митця.

Також у планах відкриття четвертої кімнати в музеї, присвяченої тій плеяді митців, які творили поряд із Шульцом.

Розмову вів начальник відділу інформаційної діяльності та зв’язків з громадськістю **Володимир ДУМИЧ**

АВТОРСЬКІ РОЗДУМИ ЗІ ШТРИХАМИ ЗАРИСОВКИ**МИНУЛЕ У ВИГЛЯДІ ТРАДИЦІЙНОГО РУКОПИСУ**

Омелян Вишневецький – професор Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Народився 17 травня 1931 року в селі Ясеновець Рожнятівського району на Івано-Франківщині. Навчався у Ясеновецькій початковій, Рожнятівській середній школах, Стрийській гімназії та Чернівецькому університеті. У 1955 році виключений з аспірантури, після чого понад 20 років працював учителем іноземних мов (с. Попельники, с. Джурів, смт. Гвіздець біля м. Коломия). Згодом, після захисту дисертації (Москва, 1978), отримує посаду старшого викладача педагогічного інституту в Івано-Франківську, а відтак доцента – у Дрогобицькому державному педагогічному університеті імені Івана Франка. З 1990 до 2006 р. О. Вишневецький очолював кафедру педагогіки Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Автор понад 160 публікацій, присвячених методам навчання іноземних мов та питанням відродження автентичної української педагогіки і реформування системи освіти. Висвітлення цих пріоритетів стосуються, зокрема, праці: “Діяльність учнів на уроках іноземної мови” (1989), “На шляху до рідної школи” (1991), “Національно-духовне відродження в українській школі” (1992), “Сучасне українське виховання” (1996), “Теоретичні основи сучасної української педагогіки” (2003, 2006, 2009), “На шляху реформ” (2005), “Українська освіта на шляху реформ” (2005), “Український виховний ідеал і національний характер” (2010), “На ниві відродження української педагогіки” (2011), “Методика навчання іноземних мов” (2011) та ін., а також численні публікації в періодиці.

Професор Омелян Вишневецький – один з ініціаторів відродження педагогічних товариств у Львові. У 2009 році він обраний академіком Академії наук вищої освіти України.

До ювілею Омеляна Вишневецького подаємо до вашої уваги уривки спогадів із книги “На роздоріжжях минулого (Спогади на схилі літ – від першої особи)”

Коли в житті людини настає осінь – чи дощова і холодна, чи з довгим бабиним літом, їй завжди потрібне додаткове джерело оптимізму. І коли ця потреба стає дошкульною, людина неминуче звертається до своєї пам’яті і намагається воскресити минуле. Бо воно, як троянда, що, віддаляючись, перестає колотити, але з відстані ще пахне і вабить око. Все колись важке і

неприємне прикрашається ароматом спогадів про дитинство, юність, молодість. Пам’ять стає джерелом теплого почуття, бодай подібного до оптимізму. В такі хвилини реанімовано минуле хочеться загримати в собі, якнайдовше зберегти, а відтак і поділитися наявним добрим почуттям з іншими людьми.

Прагнення поділитися спогадами з іншими, зрештою, виправдовується також почуттям обов’язку: “фізично” зберегти минуле і передати його естафету від тих, кого вже немає, до тих, хто приходить. Бо в іншому разі це минуле – далеко не цілком особисте, може зникнути з нами, як міраж у пустелі. І лише історики будуть колись дивувати людей своїми вигадками про нього.

Ці дві потреби – потреба пошуку спокою для власної душі і обов’язок передати образ побаченого і пережитого тим, хто за нами, спонукали мене щоранку випити кави і сісти за письмовий стіл та спробувати змалювати його – те минуле – у вигляді традиційного рукопису. Все сказане є правдою, бодай настільки, наскільки спроможна моя пам’ять.

Початок Батьківщини

За свідченням моєї тітки (у нас кажуть – “теги”) Ганни, моє перше знайомство зі світом відбулося у дідовій stodolі. Останні дні вагітності моя мати працювала у полі. І коли відчула, що настала пора народжувати, прийшла додому. Була тепла весняна пора. У stodolі на току сусідські жінки постелили гороховиння і, появившись на світ, його запах напевно я відчув вперше.

Перші дитячі спогади повертають мене у наше “глухе” бойківське село Ясеновець біля Рожнятова і Долини, на Івано-Франківщині. У далекі довоєнні роки воно жило своїм, успадкованим від предків життям, оточене доглянутими (“скарбовими” (державними) і приватними) лісами та сіножатями. Кожна придатна для обробітку смужка землі завжди була зорана і давала урожай – дуже, правда, скромний, бо землі туг, біля підніжжя Карпат, – неврожайні. Головним джерелом доходу сім’ї була праця на власному клаптику землі, що залежало і від кількості її у власності, і від якості, а відтак і від вкладеної у неї щорічної праці.

Особливо клопіткою справою був обробіток невеличких шматків землі, розкиданих по широкій території суміжних сіл. Ця розпорошеність зумовлювалася шлюбам: коли дівчина чи хлопець переходили жити в інше село, землю мали у своєму рідному.

Наша сім’я (де я був “одинаком”) володіла неповними двома гектарами, але земля теж була розкидана по різних селах (Ясеновець, Янівка, Княжівське), що дуже ускладнювало господарювання.

Сімейне життя селян

Дітей у сім’ях було переважно троє – п’ятеро, а раніше ще й більше. Але значний відсоток їх вмирало у дитинстві, бо медичного догляду та підтримки їхнього здоров’я не було. Виживали сильніші завдяки імунітету, який вироблявся природним шляхом – у боротьбі самого організму з хворобами. На всю околицю були два лікарі, звертання до яких коштувало дуже дорого. Я сам у дитинстві дуже хворів (простуди, запалення легенів, сухоти тощо), але до лікаря мене возили в місто лише один чи два рази. Була в мене і сестра, але померла ще немовлям.

Пригадую такий епізод. Лікар каже бать-

кам: “Подивіться яка худя ваша дитина. Не годуйте її лише “машинованим молоком” (молоко, з якого відсепаровано жир), давайте масла!” Повернувшись додому, мати десь купила грудочку масла і взялася мене ним “лікувати” – з чайної ложечки, як пігулками.

Діти рано долучалися до праці. Основним їхнім заняттям, крім навчання, було допомагати батькам у господарстві – готувати корм для поросят і курей, пасти корови. Влітку моїми найприємнішими справами у вільний час було ловити рибу (“саком”, “вудкою”, руками) та раки, якими кишіли тоді наші потічки, а відтак – збирати гриби. Ці мисливські забави я любив понад усе і рідко повертався додому з порожніми руками.

Запам’яталось у цьому зв’язку дуже грибне літо 1947 року. У липні – серпні я назбирав та насушив до десяти кілограмів білих шапочок і повіз до Львова. То було моє перше відвідування цього у моїй уяві легендарного міста (читав чимало про січових стрільців), і я тут ходив вулицями, як святими місцями. Продав гриби на Краківському базарі і тут же за всі гроші купив мішок книжок. І в 10-му класі лише у мене були логарифмічні таблиці та словники.

Наша родина

Мої батьки – успадковували звичаї, спосіб життя і ношу від старшого покоління, але роки їхнього життя припадають на період особливо великих збурень, клопотів, труднощів, зумовлених Другою світовою війною та намаганнями нашого народу вижити за цих обставин. А ще мріяти про свободу.

Батько був “малопомітною” у селі людиною, але завжди брав активну участь в аматорських “кружках”, багато читав, і книжка у нас на столі була частіше, ніж хліб. Багато працював, успадкував від діда схильність до “майстерки”, у час війни був членом ОУН. А війна за віковими даними його обминула. І то було великим подарунком долі.

Працьовитою і дбайливою була моя мати. Разом з батьком вона робила все, аби поставити мене на ноги, одягнути, нагодувати, вивчити. Щодо них обох зберігаю щирі синівську вдячність і теплу пам’ять.

Перша дорога до школи

У належний час 1938 року мати відвела мене до школи. На той час я був заслужаний оповіданнями про козаків, січових стрільців, розрізняв якісь букви і окремі з них малював. Однак у школі ми всі однаково починали з написання “косих паличок”.

Моїми першими вчителями було сімейство Гошовських. Вони були українцями,

що було рідкістю на той час, і дбали про культуру села. На стіні у школі висів портрет Пилсудського у військовій формі з сумкою через плече. Але коли інспектор запитав мене якось, хто це, я зумів лише відповісти, що це – поштар.

Під час навчання у гімназії

У нашому селі діяла чотирикласна школа, яка розташовувалася у двох будиночках. В одному з них жила і сім’я Гошовських. У класі було в середньому до 20 дітей. Ті діти, які закінчували четверту “клясу”, ходили ще один раз на тиждень упродовж двох років – “на повторення”.

Початок. Продовження на 15-ій сторінці

ДІЯЛЬНІСТЬ АВСТРІЙСЬКОЇ БІБЛІОТЕКИ ТА ЦЕНТРУ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ ЗА 2015/2016 НАВЧАЛЬНИЙ РІК: ПОДІЇ І ФАКТИ

На фото: вручення диплому “Почесний доктор Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка” Крістині Доллінгер, радникови уряду, екс-керівнику Австрійської бібліотеки за кордоном. Зліва направо: ректор, професор Н. Скотна, Dr.h.c. К. Доллінгер, посол Республіки Австрія в Україні маг. Г. Поппеллер, в.о. міського голови Дрогобича Т. Метик

Помітна в університетському колі та в культурно-громадському житті Дрогобича активізація діяльності Австрійської бібліотеки та Центру євроінтеграції спонукають нас до більш розлогого представлення нашої роботи впродовж 2015/16 навчального року.

Австрійська бібліотека постулює своєю пріоритетною метою сприяння та поглиблення українсько-австрійської кооперації у сферах освіти, науки та культури, популяризацію культурної спадщини, участь університету в культурно-освітніх програмах і наукових проектах.

Варто нагадати, що діяльність цієї університетської структури започаткована ще в жовтні 2002 року. 15 травня 2009 року була підписана Угода між Федеральним міністерством європейських та міжнародних справ Австрії (посол д-р Еміль Брікс) та Дрогобицьким педагогічним університетом імені Івана Франка (ректор проф. д-р Валерій Скотний) про відкриття і функціонування у Дрогобичі Австрійської бібліотеки. Вона стала 55-ою у мережі Австрійських бібліотек за кордоном, у країнах Східної і Південно-Східної Європи зокрема.

Книжковий фонд бібліотеки налічує понад 5 тис. видань художньої, наукової, публіцистичної і краєознавчої літератури і щорічно поповнюється новими надходженнями. Приміщення читального залу адаптовано до проведення наукових конференцій і семінарів, культурно-мистецьких заходів, обладнано сучасною електронною та мультимедійною технікою.

Австрійська бібліотека є важливим навчальним і культурно-освітнім центром для викладачів і студентів університету, учнівської молоді міста і регіону. Багатий і різноплановий книжковий фонд є доброю базою для опрацювання рефератів і курсових проєктів, дипломних і магістерських робіт, кандидатських дисертацій з філологічних, історичних і соціально-гуманітарних дисциплін.

Робота Австрійської бібліотеки та Центру євроінтеграції в 2015/16 навчальних роках здійснювалася за такими основними напрямками регіональної, всеукраїнської та міжнародної діяльності:

1. Україна та Австрія: міжкультурний діалог

Характерними його ознаками є проведення різноманітних культурних, освітніх і наукових заходів, найбільш масштабний серед них – традиційні Дні Австрії у Дрогобичі. Кількість австрійських партнерів, з якими співпрацює Австрійська бібліотека, складає понад 25 дипломатичних, уря-

дових, наукових і культурно-освітніх установ. Завдяки активній і налагодженій кооперації вдається реалізувати значну кількість регіональних і міжнародних проєктів.

Цьогорічний навчальний рік розпочався для нас завершальним етапом підготовки IV Міжнародного форуму “Дні Австрії у Дрогобичі”, який відбувся 27 вересня – 3 жовтня 2015 р. Програма форуму вражала різноманіттям культурних і наукових подій. Розпочалися Дні урочистим засіданням вченої ради у мармуровій залі міської ратуші за участю Посла Республіки Австрія в Україні Герміни Поппелер, Почесних консулів, численних представників дипломатичних, урядових, наукових та культурно-освітніх установ з Австрії, Польщі, Німеччини, Швейцарії та України. Під час інавгурації звання “Почесний доктор Дрогобицького державного педагогічного університету ім. Івана Франка” було присвоєно радникові австрійського уряду, екс-керівникові Австрійських бібліотек за кордоном Крістині Доллінгер.

З-поміж наукових заходів варто виокремити конференцію “Регіони транзиту: історія і культура Тіролю та Карпат” і семінар “Австрійсько-українські літературні, мовні і культурні взаємини” за участю відомих науковців з Австрії, України, Польщі, Німеччини, а також лінгвокраїнознавчі колоквиуми для студентів та вчителів німецької мови.

Засідання теоретичного й практичного спрямування вдало перепліталися із літературними читаннями (тірольський письменник Бернд Шухтер), культурологічними дискусіями (львівський публіцист Юрко Прохасько), презентаціями найновіших видань із проблем міжкультурних взаємодій, демонстрацією фільму “Кулінарна подорож Австрією” з подальшою дегустацією тірольських кнудлів тощо.

Своєрідною кульмінацією об’ємної культурної програми стала унікальна для нашого регіону подія – спільний вступ виконавців альпійського йодлю дуету з Тіролю “Schwaizer Zwoag sang” і дрогобицького ансамблю інструментальної музики “Намисто” на сцені Львівського муздрамтеатру ім. Юрія Дрогобича. На завершення Днів австрійської культури наші іноземні гості отримали змогу особисто ознайомитися з історико-культурними пам’ятками, традиціями і побутом нашого регіону та мальовничою Гуцульщиною.

Важливою подією була українсько-австрійська зустріч “Становлення людини – становлення слова”, проведена 20 – 21 травня 2016 року з ініціативи кафедри

практики німецької мови та за активного сприяння АБ з нагоди 70-річчя Петера Штегера, доктора педагогічних наук, професора Інсбруцького університету, почесного доктора Дрогобицького державного педагогічного університету ім. Івана Франка.

У вітальних промовах директора інституту іноземних мов проф. В. Кеміня, завідувача кафедри практики німецької мови доц. В. Лопушанського, завідувача кафедри мовної та міжкультурної комунікації доц. О. Павлішак, директора Австрійської бібліотеки доц. Я. Лопушанського акцентувалися спільні сторінки історії нашого університету та біографії Ювіляра, невтомна співпраця якого з нашими студентами й викладачами триває уже майже 15 років. З цієї урочистої нагоди була організована конференція та презентація ювілейного збірника “Menschwerdung – Wortwerdung” (редактори-упорядники доц. В. Лопушанський та доц. О. Бродська), в якому вчені з Австрії, Німеччини, Польщі, Мексики, Уганди і різних куточків України вшанували Петера Штегера своїми науковими розвідками. Від імені ректора університету проф. В. Кемінь вручив ювілярові Почесну грамоту за особливі заслуги у розвитку наукового та академічного співробітництва між Інсбруком та Дрогобичем.

2. Науково-організаційна діяльність

Австрійська бібліотека докладає чимало зусиль до організації і проведення наукових конференцій, науково-практичних, лінгвокраїнознавчих і дидактичних семінарів. У цьому контексті варто виразити міжнародну конференцію “Регіони транзиту: історія і культура Тіролю та Карпат” і “Австрійсько-українські літературні, мовні і культурні взаємини”, які відбулися в рамках Днів Австрії у Дрогобичі. Наукова дискусія поєднала провідних лінгвістів, літературологів і перекладознавців, культурологів, істориків і педагогів з Австрії, Німеччини, Польщі та українських партнерів Австрійської бібліотеки з Києва, Харкова, Одеси, Кіровограда, Кременця, Чернівців, Івано-Франківська, Львова.

Науковий семінар відбувся також у рамках святкування 70-річчя професора Інсбруцького університету Петера Штегера. У роботі семінару взяли участь понад 25 науковців і діячів культури, котрі обговорили актуальні проблеми педагогіки, лінгвістики, культурології та літературознавства, дотичні до багатогранної наукової, академічної й дипломатичної діяльності Ювіляра. Варто виразити хоча б наукові розвідки проф. Йозефа Айгнера (Австрія), проф. Надії Скотної, проф. Миколи Зиморі, доц. Віри Меньок, проф. Лариси Цибенко, доц. Олега Радченка (Україна), проф. Петера Графа (Німеччина), д-ра Губерта Бренна, проф. Петера Гштетнера (Австрія) та ін.

Крім наукових конференцій і семінарів Австрійська бібліотека організовує також інтенсивні мово- і літературознавчі семінари та лінгвокраїнознавчі колоквиуми для студентів та вчителів німецької мови. Зокрема, в цьому навчальному році лектор Австрійської служби обміну маг. Тобіас Фогель двічі проводив лінгвокраїнознавчі семінари, які відзначаються особливою методикою їх проведення і міждисциплінарним змістовим наповненням.

З ініціативи лекторів OeAD та DAAD у різних університетах України було зорганізовано семінар із підвищення кваліфікації викладачів німецької мови вищої школи, який відбувся 2 – 5 червня 2016 року в Кременецькій обласній гуманітарно-педа-

ДІЯЛЬНІСТЬ АВСТРІЙСЬКОЇ БІБЛІОТЕКИ ТА ЦЕНТРУ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ ЗА 2015/2016 НАВЧАЛЬНИЙ РІК: ПОДІЇ І ФАКТИ

гогічній академії ім. Т. Шевченка. Активну участь у цьому семінарі взяли співробітники Австрійської бібліотеки (І. Ошуст, Я. Лопушанський), викладачі інституту іноземних мов (О. Сивик, М. Мацьків) і студент програми академічного обміну Вальтер Сурбек (Відень).

3. Редакційно-видавнича діяльність

Австрійська бібліотека провадить власну редакційно-видавничу діяльність. Це, передусім, посібники з країнознавства і літератури німецькомовних країн, українські переклади з австрійської літератури, а також, починаючи з 2012 р., збірники наукових праць “Компаративні дослідження австрійсько-українських літературних, культурних та мовних контактів” за матеріалами конференцій та семінарів, що проводяться бібліотекою.

Упродовж цього навчального року було видано матеріали Міжнародної конференції “Галичина періоду Першої світової війни у літературі, мистецтві та історії” (Дрогобич, вид-во “Посвіт”, 2015, 268 с.), підготовлено до друку друге доповнене видання “Антології німецькомовної літератури Галичини та Буковини” та 4-ий том збірника наукових праць “Компаративні дослідження австрійсько-українських літературних, культурних та мовних контактів” за матеріалами наукової конференції під час Днів Австрії у Дрогобичі в 2015 році. Презентація цих видань відбудеться у жовтні – листопаді 2016 р.

Крім цього, Австрійська бібліотека взяла участь у видавничому проєкті Вроцлавського університету (Польща), зокрема в редагуванні і підготовці до друку збірника наукових праць Інституту германської філології (Orbis Linguarum, Vol. 43, Dresden – Wrocław, 2015, 576 S.)

4. Академічна мобільність викладачів і студентів. Програма Erasmus +

Це один з ключових програмних пунктів у діяльності Центру євроінтеграції, спрямований на інтернаціоналізацію навчально-виховного процесу, участь в європейській програмі Erasmus +, яка забезпечує семестрові навчання за кордоном, стажування, обмін досвідом тощо. У цьому контексті Австрійська бібліотека активно забезпечує виконання угод про співпрацю між Дрогобицьким державним педагогічним університетом ім. І. Франка та Інсбруцьким університетом і Віденським педагогічним інститутом. Упродовж навчального року чотири студенти інституту іноземних мов (В. Міраї, М. Лопушанська, І. Черевко та І. Ільчишин) отримали можливість семестрового навчання у Відні, задекларувавши високий рівень знань, здобутий у Франковому університеті й підсилений новими навиками і вміннями, методиками і практиками майбутньої педагогічної діяльності.

Місячне навчання-стажування (квітень 2016 р.) пройшли також студентки німецького відділення Ю. Борис і К. Ортинська в Інсбруцькому університеті. Їхня програма перебування у столиці Тіролю охоплювала аудиторне вивчення фахових дисциплін із германістики, лінгвокраїнознавчий та історико-культурний аспекти ознайомлення з цим регіоном країни.

У цьому контексті доречно згадати також ініціативу Дрогобицького педагогічного ліцею та австрійської гімназії в м. Адмонт, в рамках співпраці яких за активного посередництва і сприяння Австрійської бібліотеки два учні ліцею (М. Сирко, В. Квас) мали чудову можли-

Учасники V регіональної олімпіади з німецької мови

вість навчатися в одному з найпрестижніших і відомих навчальних закладів Австрії – в гімназії Адмонтського бенедиктинського монастиря.

Уперше за багаторічну співпрацю між Віденським педагогічним інститутом та Дрогобицьким державним педагогічним університетом ім. І. Франка на семестрове навчання до Дрогобича прибув австрійський студент Вальтер Сурбек, який у рамках програми Erasmus + обрав саме наш університет, аби набути нових навиків і досвіду у вивченні і викладанні англійської мови і спортивних дисциплін, діяльності соціальних служб та організації соціальної роботи в Україні. Його щільний навчальний план передбачав семінарські і практичні заняття в інституті іноземних мов, на факультеті фізичного виховання та на соціально-гуманітарному факультеті, а також педагогічну практику зі студентами німецького відділення та учнями педагогічного ліцею. Варто зазначити, що В. Сурбек був упродовж семестру активним учасником та ініціатором багатьох заходів наукового і культурно-освітнього життя університету та міста.

Діяльність стипендіальних фондів у німецькомовних країнах та участі в них наших студентів і молодих науковців було присвячено дві зустрічі з представниками OeAD (Австрійська служба обміну) та DAAD (Німецька служба академічних обмінів). Так, 30 жовтня 2016 р., у приміщенні Австрійської бібліотеки відбулася зустріч студентів та викладачів німецького відділення інституту іноземних мов із лектором DAAD у Львові Міхаелем Бекем. Аудиторія отримала детальну інформацію про стипендіальний фонд цієї установи для українського студентства, зокрема про літні мовні курси у ФРН, фінансову підтримку магістрантських та докторантських програм, а також можливість проведення наукових досліджень чи підвищення кваліфікації в університетах Німеччини.

У подібному форматі відбулася також зустріч (12 травня 2016 р.) з лектором Австрійської служби обміну маг. Тобіасом Фогелем, який представив аудиторії слухачів найважливіші стипендіальні програми Австрійської Республіки, стипендіальних фондів Лізи Майтнер, Ернста Маха, Пауля Урбана та ін., за кошти яких фінансуються навчання, наукові стажування і проєкти студентів, випускників вищих навчальних закладів, аспірантів і молодих науковців.

5. Навчально-виховна діяльність

У своїй діяльності Австрійська бібліотека є активним учасником навчально-виховного процесу, університетських

культурно-мистецьких заходів, а також тих, що проводяться у масштабах міста, району чи всієї країни.

Уже традиційно в часі різдвяних свят Австрійська бібліотека щорічно організовує навчальну лінгвокраїнознавчу екскурсію для студентів та викладачів Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І. Франка та педагогічного ліцею до Австрії. Цьогорічна мандрівка 5 – 13 грудня 2015 р. була напруженою й змістовною: маршрут її проліг чотирма західноєвропейськими країнами, столицями й містами з багатого історичного, в минулому були центрами політичного, духовного і науково-культурного життя Австро-Угорщини. Уся подорож була пронизана особливою атмосферою радісного очікування католицького Різдва.

Першим містом, що вітало дрогобичан, став Краків – прадавнє місто польської Корони. Екскурсія охопила центральну частину граду, а також королівську резиденцію Вавель.

Уже наступного дня учасники подорожі вивчали столицю Чехії – Прагу, що розкинулася по обидва береги річки Влтава. Кульмінаціями екскурсійної програми були відвідини Празького Граду і грандіозного собору св. Віта, прогулянка всесвітньовідомим Карловим мостом у бік Староместської площі з не менш відомим астрономічним годинником ратуші та численними спорудами найрізноманітніших архітектурних стилів.

В імперському Відні група дрогобичан пробула кілька днів, оптимально використовуючи час для нових пізнань. Згадаймо лише кілька зупинок: візитівка міста – готичний собор св. Стефана, церкви св. Карла і св. Петра, імпозантні споруди головної вулиці Рінгштрасе, Національна опера, імператорська резиденція Гофбург, візити у перлини бароко – палаці Бельведер і Шьонбрунн, екскурсії у музеях на площі Марії Терезії.

Особливо запам'ятався нашій групі візит до столиці федеральної землі Штирії Грацу, де вона взяла участь у святкуванні Міжнародного дня прав людини, зокрема у церемонії вшанування пам'яті жертв Першої світової війни (неподалік міста розташовувався Талергофський табір для інтернованих – останнє пристановище майже 2 тисяч українців). У бенедиктинській резиденції Адмонт дрогобичани відвідали давній монастир з унікальною бібліотекою, що входить до світової спадщини ЮНЕСКО, а також мали офіційну зустріч у гімназії – партнерському закладі нашого Педагогічного ліцею.

Початок. Продовження на 12-ій сторінці

ДІЯЛЬНІСТЬ АВСТРІЙСЬКОЇ БІБЛІОТЕКИ ТА ЦЕНТРУ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ ЗА 2015/2016 НАВЧАЛЬНИЙ РІК: ПОДІЇ І ФАКТИ

Вручення Почесної грамоти проф., Dr.h.c. Петеру Штегеру. Зліва направо: доц. Я. Лопушанський, проф. В. Кемінь, проф. П. Штегер, доц. В. Лопушанський

Продовження. Початок на 10–11-ій ст.

Останнім вагомим місцем зупинки стала друга столиця колишньої імперії – Будапешт. Подорож пролягла обома берегами блакитного Дунаю: символічна Площа Тисячоліття, відомий проспект Андраші, вишукана базиліка св. Іштвана, один з найбільших королівських замків Європи – Будайська фортеця, і ще одна будівля суперлативів – угорський парламент і т.д.

Звісно, такий стислий хронікальний опис не претендує на відображення всього навчально-виховного змісту подорожі. Головне, що її учасники повернулися додому не лише сповненими незабутніх вражень, але й нових знань і неоціненного досвіду, які приносять особистий контакт з відбитками багатомовної історії Європи, тісно переплетеної з розвитком української нації.

Щорічно Австрійська бібліотека організовує також регіональну олімпіаду з німецької мови (з австрійським лінгвокраїнознавчим аспектом) для учнів загальноосвітніх шкіл. У цьогорічному, вже п'ятому поспіль, конкурсі (12 травня 2016 р.) кращих знавців німецької мови, австрійської історії, культури та мистецтва взяли участь понад 20 учнів 9–10 класів зі Львова, Дрогобича та Дрогобицького р-ну. Олімпіада проходила у два тури: лексико-граматичний тест та усна дискусія. Під час дискусії перевірялися не лише комунікативні навички учнів, а й їхні знання з країнознавства Австрії, що є характерною ознакою цієї олімпіади. Цьогоріч учасники олімпіади мали нагоду поспілкуватися на тему “Штирія – зелене серце Австрії” з носіями мови та культури – лектором Австрійської служби обмінів Т. Фогелем та студентом з Відня В. Сурбеком.

Хоча усі школярі показали добрі лінгвокраїнознавчі знання, та перемогу в олімпіаді здобули Наталія Сорока (Дрогобицька ЗОШ № 2) і Анна-Марія Мушак (Львівська гімназія). Вони матимуть змогу провести 10 днів в одній з Віденських гімназій, решта учасників отримали пам'ятні призи.

До слова, наступна олімпіада відбудеться 2 березня 2017 року і передбачатиме, передусім, виявлення рівня знань учасників про історію і діяльність найбільш відомих монастирів Австрії.

6. Культурно-просвітницька діяльність

Одним з важливих напрямів діяльності бібліотеки є організація і проведення культурно-мистецьких заходів, літературних читань, тематичних виставок і презентацій.

Наприкінці червня 2015 р. у приміщенні кав'ярні “Котермак” з ініціативи Австрій-

ської бібліотеки відбулася презентація збірки художніх перекладів магістранта інституту іноземних мов Назарія Агаджаняна “Dulce et decorum”. За словами автора, книжка була покликана до життя трагічними подіями новітньої української історії. Видання містить переклади лірики корифеїв англійської, французької та російської поезії (Шекспір, Шеллі, Байрон, Кіплінг, Гюго, Бодлер, Ахматова, Єсенін та ін.) українською мовою, а також англомовні переклади творів Т. Шевченка, В. Симоненка, В. Сосюри, що оспівують патріотизм й героїзм народу та возвеличують одвічні людські цінності.

Спілкування перекладача з читачами проходило у невимушеній, немов домашній атмосфері, створеній запахом ароматної кави та мрійливим звучанням піаніно. Перекладені поезії озвучили сам автор та його друзі зі студентської лави О. Козар і П. Сабат. Організатор і модератор зустрічі – директор Австрійської бібліотеки доц. Я. Лопушанський – висловив особливу вдячність Назарію за неабиякий вклад в український літературний процес і запрошував до слова гостей і викладачів, які супроводжували його на цій стежі, зокрема проф. Г. Сабат і доц. М. Маркову, голову кримсько-татарської спільноти м. Дрогобич А. Квірімілі, представників місцевих ЗМІ (“Твоє радіо”). Відома дрогобицька мисткиня Лілія Кобільник зачарувала аудиторію пісню на слова Л. Костенко, поезія якої також представлена у збірці перекладів.

26 листопада 2015 р. у приміщенні Австрійської бібліотеки відбувся вечір австрійської поезії. Творчість Г. фон Гофманстала, Н. Ленау, Р.М. Рільке, П. Целяна та Е. Фріда прозвучала мовою оригіналу та в українсько-англомовних перекладах. Крім цього, студенти інституту іноземних мов (В. Копач, О. Станько, О. Новацька, Л. Ференц, Д. Мачужак, А. Войтович) підготували відеоматеріали і розповіді про життєвий і творчий шлях австрійських майстрів художнього слова і багатогранні аспекти їх творчості, у контексті українсько-австрійських літературних взаємин зокрема.

Напередодні різдвяних свят (17 грудня 2015 р.) Австрійська бібліотека організувала цікаву етнокультурну вечірку “Різдво по-австрійськи”, яка порадувала усіх учасників святковою передріздвяною атмосферою, художньою виставою, частуванням смачними українськими пампушками, австрійським глінтвейном і запашною віденською кавою.

Новим проектом у діяльності АБ започаткувався цикл культурознавчих лекцій на тему “Австрія та Україна: міжкультурний діалог”, у рамках якого щомісячно відбулися цікаві доповіді українських та австрійських лекторів. Метою цього про-

екту є популяризація знань про історико-культурну і мистецьку спадщину австрійсько-українських взаємин упродовж багатьох десятиліть, ознайомлення з цікавими подіями, фактами і явищами літератури, архітектури, музики і мистецтва

Так, 24 березня 2016 р. відбулася перша публічна лекція на тему: “Ференц Ліст та Україна: слідами музики серця, що пульсує любов'ю”. Доповідь лектора інституту музичного мистецтва доц. Зоряни Гнатів дала змогу учасникам заходу заглибитися у багатогранну спадщину відомого композитора і піаніста, життєвий і творчий шлях якого тісно пов'язаний з Україною. Викладачі і студенти з цікавістю переглянули документальний фільм “Кохання, дароване зірками”.

Надзвичайно цікавою була лекція (26 квітня 2016) проф. Олени Бистрової “Мистецтво за спиною: мозаїка автобусних зупинок у Галичині”. Зібраний і систематизований матеріал лектор представила в науково-популярній інтерпретації, збагативши знання слухачів про мистецтво, яке, з одного боку, залишається майже непомітним, а з другого – є характерною ознакою нашого регіону.

17 травня 2016 р. відбулася інтерактивна лекція студента Віденського педагогічного інституту Вальтера Сурбека на тему “Let's make Drohobych cleaner, greener, better!” (“Давайте зробимо Дрогобич чистішим, зеленішим, кращим!”) У своєму англомовному виступі австрійський гість ознайомив присутніх із результатами власної волонтерської діяльності у сфері охорони навколишнього середовища, а також спільно з аудиторією спробував розробити перспективний проект поліпшення екологічної ситуації на Дрогобиччині. Першим кроком до цього стало волонтерське прибирання території парку ім. Б. Хмельницького зусиллями групи студентів та викладачів Інституту іноземних мов.

Чергова культурно-мистецька лекція на тему “Густав Клімт у Дрогобичі: загадкове та унікальне в картинах художника” була проведена 27 травня 2016 р. Завдяки фаховим повідомленням доц. Я. Лопушанського, маг. І. Ошуст та маг. М. Мацьків і тематичній атмосфері кав'ярні “Gustav Klimt” вдалося заглибитись у світ цього непересічного митця Віденського модерну, збагнути його талант та загадкову мистецьку поліфонію його творчості.

Цикл культурознавчих лекцій буде продовжено уже з вересня наступного навчального року й охоплювати в I семестрі теми австрійської архітектури, філософії й психоаналізу, мистецтва, життя і діяльності видатних представників династії Габсбургів.

7. Організаційна діяльність Австрійської бібліотеки

Австрійська бібліотека й Центр євроінтеграції докладають багато зусиль у пошуках нових закордонних партнерів з академічного обміну, налагодженні й розвитку співпраці з австрійськими та іншими зарубіжними партнерами. Діючі угоди про співпрацю з Віденським педагогічним інститутом та Інсбруцьким університетом засвідчують результативність співробітництва та намагання його поглиблення у різних фахових ділянках науки. Про це йшлося, зокрема, під час зустрічі ректорів Інсбруцького університету проф. Тільмана Мерка та Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка проф. Надії Скотної, яка відбулася в січні 2016 року. У рамках цього візиту делегації нашого університету багато уваги було присвячено також можливостям

ДІЯЛЬНІСТЬ АВСТРІЙСЬКОЇ БІБЛІОТЕКИ ТА ЦЕНТРУ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ ЗА 2015/2016 НАВЧАЛЬНИЙ РІК: ПОДІЇ І ФАКТИ

співпраці у сфері гуманітарних (іноземна філологія, славістика і перекладознавство) та природничих наук (фізика, інформатика, екологія).

Розширюючи коло австрійських партнерів, Центр євроінтеграції ініціював підписання угоди з педагогічним інститутом у Граці. Попередні домовленості мають добру перспективу, позаяк головний педагогічний інститут федеральної землі Штирія дуже зацікавлений у розбудові двосторонніх контактів на рівні академічних програм Erasmus +, а тому є всі підстави, що договір про співпрацю буде підписано в найближчий час.

18 – 21 травня 2016 р. відбувся візит представника Віденського педагогічного інституту маг. Брігіте Рот. Варто особливо наголосити, що завдяки цій співпраці наш університет вперше став учасником академічної програми Erasmus+. Під час перебування у Дрогобичі п. Рот мала ділові зустрічі з проректором з навчально-виховної роботи доц. В. Шараном, завідувачем кафедри практики німецької мови доц. В. Лопушанським. Крім цього, вона взяла участь у науковій конференції на пошану проф. П. Штегера та виступила з доповіддю для студентів і викладачів спеціальності “Німецька мова і література”.

8. Співорганізаторська діяльність Австрійської бібліотеки

Австрійська бібліотека є також співорганізатором інших науково-культурних заходів, які організовує Дрогобицький державний педагогічний університет ім. І. Франка, інститут іноземних мов зокрема.

Так, 8 квітня 2016 р. відбувся міжуніверситетський “круглий стіл” “Англійська мова у ХХ столітті: спосіб мислення, професійної комунікації та діалогу культур” між національним університетом “Одеська юридична академія” та Дрогобицьким державним педагогічним університетом імені Івана Франка у форматі відеомосту Одеса – Дрогобич за допомогою програми Skype. Організатором в Одесі виступила кафедра германських та романських мов НУ “ОЮА”, а в Дрогобичі – кафедра германських мов і перекладознавства, кафедра практики англійської мови, Австрійська бібліотека.

В урочистому відкритті “круглого столу” взяли участь партнери з Одеси – проректор із міжнародних зв’язків проф. В.О. Туляков, декан факультету міжнародно-правових відносин проф. С.В. Осауленко, завідувач кафедри германських та романських мов проф. Н.В. Петлюченко. У Дрогобичі учасників конференції вітали проректор з науково-педагогічної роботи доц. В.Л. Шаран, академік Академії наук вищої школи України проф. М.І. Зимомря, завідувач кафедри германських мов і перекладознавства проф. О.А. Бабелюк.

У своєму вільному слові організатор “круглого столу” проф. О.А. Бабелюк щиро привітала усіх із знаковою подією у житті двох університетів та наукової спільноти. Вона наголосила, що тема “круглого столу” є суголосною основним стратегіям програми Go Global, яка визначає вивчення англійської мови як один із пріоритетів національної стратегії розвитку. У цьому контексті проф. О.А. Бабелюк озвучила слова підтримки і подяки, які надійшли на адресу ректора проф. Н.В. Скотної від посла США Дж. Паєта. У своєму листі він підкреслив, що університет є активним партнером програми Go Global, і висловив сподівання на подальше успішне розширення інтернаціональних зв’язків нашого університету з іншими закладами освіти.

Інтерактивна лекція австрійського студента Вальтера Сурбека

У конференції взяли участь як знані професори і доценти, так і аспіранти та молоді вчені, магістри, студенти старших курсів. До дискусії “круглого столу” долучилися 75 учасників із різних університетів України, де іноземна мова відіграє провідну роль у формуванні особистості молодого фахівця. Відрадно, що тема зацікавила також учених із ближнього зарубіжжя: Польщі, Молдови, Словаччини, Білорусі.

У дискусії між учасниками “круглого столу” було розглянуто широко коло лінгвістичних проблем англістики у когнітивному, перцептивному, синергетичному, соціокультурному, полінаціональному, порівняльно-історичному та дискурсивному аспектах до методологічних, а саме використання англійської мови у професійних дискурсах (правознавство, фізика, техніка, педагогіка, бізнес-економіка), перекладацьких практиках та інноваційних технологіях навчання англійської мови за професійним спрямуванням.

Таким чином, тематика запропонованих секцій відзеркалила специфіку англійської мови як способу мислення, професійної комунікації та діалогу культур у ХХІ столітті у широкому розмаїтті підходів до її вивчення та використання у сучасному глобалізованому світі.

Щорічно Австрійська бібліотека долучається до проведення уже традиційної Всеукраїнської науково-практичної конференції “Українське слово мовами народів світу”, організована кафедрою германських мов і перекладознавства. У роботі цьогорічної конференції (10 березня 2016 р.) з нагоди 202-ї річниці від дня народження Т. Шевченка взяли участь знані науковці з Києва, Тернополя, Ужгорода, Львова та Дрогобича. Творчість Кобзаря аналізувалася не лише у лінгвістичному й літературознавчому аспектах, у багатьох доповідях знайшли відображення питання перекладознавчого контексту, педагогічна і психологічна проблематика.

Особливої атмосфери конференції надала мистецька складова: у виконанні студентів інституту іноземних мов Шевченкове слово пролунало в оригіналі, у перекладах німецькою, англійською і французькою мовами, а також в музичній інтерпретації.

З ініціативи кафедри германських мов і перекладознавства 11 травня 2016 р. в Австрійській бібліотеці відбулася студентська наукова конференція “Філологічні науки у ХХІ столітті”. Наукова дискусія стосувалася гендерних аспектів англійського рекламного дискурсу, поетологічних особливостей психологічної прози, постмодерністської казки, історичної прози, структури і функції евфемізмів, рецепції численних перекладів класиків української літератури іноземною мовою. Цікаві і змістовні доповіді супроводжувалися

презентаціями і плідною дискусією.

Австрійська бібліотека виступила співорганізатором святкування ІV літературно-мистецької академії “Країна Франкіана”. 26 травня 2016 р. тут відбулося секційне засідання “Іван Франко і зарубіжний світ”. Відомі франкознавці з Польщі, Австрії та України поділилися своїми дослідницькими напрацюваннями з проблем сучасного франкознавства та значення Франкової спадщини для української і світової науки, а також присвятили велику увагу перекладацькій діяльності письменника. Наприкінці засідання проф. Алоїс Волдан з Інституту славістики Віденського університету презентував книгу “Іван Франко та єврейське питання у Галичині” (Відень, 2016, 135с.).

Гортаючи сторінки діяльності Австрійської бібліотеки та Центру євроінтеграції за 2015/16 н.р., можна було б, безсумнівно, виокремити ще низку інших заходів чи прикладів активної діяльності, проте, з огляду на підготовку спецвипуску газети “Франківець”, присвяченого 15-річній українсько-австрійській співпраці нашого університету і запланованого на жовтень 2016 р., сподіваємося на більш ґрунтовне і систематизоване представлення творчих напрацювань і майбутніх проєктів АВ та Центру євроінтеграції.

На завершення хочу щиро подякувати співробітникам (І. Ошуст, М. Мацьків, Г. Яджак, О. Радченку), ректору Франкового університету проф. Н. Скотній, завідувачам кафедр практики німецької мови доц. В. Лопушанському, германських мов і перекладознавства проф. О. Бабелюк, директору інституту іноземних мов проф. В. Кеміню, декану факультету початкової та мистецької освіти доц. І. Кутняку, декану історичного факультету проф. Л. Тимошенку, директору інституту музичного мистецтва проф. С. Дацюку за сумлінну роботу й активну співпрацю.

За вагомому фінансову підтримку в організації і проведенні багатьох заходів та реалізації культурно-освітніх проєктів висловлюю особливу вдячність нашим постійним партнерам і спонсорам, зокрема Львівській філії Австрійської служби академічного обміну (маг. Андреас Веннігер), Австрійському культурному форуму в Києві (Штефані Карнер), відділу міжнародних зв’язків Віденського магістрату (маг. Томас Реш), ректорату Інсбруцького університету (ректор проф. Тільман Мерк), відділу міжнародних зв’язків Віденського педагогічного інституту (д-р Томас Бауер), дирекції Адмонтської гімназії (маг. Антон Вольфрам).

Ярослав ЛОПУШАНСЬКИЙ,
директор Австрійської бібліотеки

*Летять роки, не повернути їх назад,
Нам не віриться сьогодні,
Що наші зустрічі вже 35.*

МОЇ ВРАЖЕННЯ ВІД ЗУСТРІЧІ ВИПУСКНИКІВ

*Давно відлетіли у осінь лелеки,
На зиму уже повернули літа.
Вже молодість наша далеко-далеко,
А нас закружляла пора золота.*

35 років минуло з того часу, як ми закінчили музично-педагогічний факультет Дрогобицького педагогічного інституту і пішли у світі кожен своєю шляхом.

17 червня 2016р. студенти випуску 1981 року полетіли до рідного інституту (тепер уже університет), щоб поспілкуватися, згадати, порівняти, порадіти та посумувати, зустрітись зі своїми студентськими друзями, і за своєю молодістю.

Я із хвилюванням переступала поріг нашого факультету. В такому знайомому коридорі стояла невелика група людей, яких я відразу і не впізнала. Солідні, поважні, сивочолі чоловіки і, як завжди, прекрасні дівчата, мої подруги.

Цього дня не бракувало гарних теплих слів, зворушливих спогадів. Хоча на скронях засріблилась сивина, та в очах усіх сяяв молодечий запал. Кожен із нас знайшов своє місце в житті. Та в кожного до сих пір бентежно стукає серце, коли згадує студентські роки. У нас з'явилося бажання пройтись ВУЗівським коридором, посидіти за студентськими столами, зустрітись в рідних аудиторіях.

Тут все, як колись: шумно і галасливо, одні готуються до здачі екзаменів, інші, радісні, уже його склали, заклопотані викладачі. Та і ми вже не ті. За ними – дороги життя, такі різні і такі не легкі.

Серед нас був колишній одногрупник, а тепер о. Роман (Гринач), і з його благословення розпочалась наша зустріч. Він запросив нас відвідати храм свв. Володимира та Ольги, де він править богослужіння. Вперше в житті випала нагода мені побувати на молебні за здоров'я всіх випускників музичного-педагогічного факультету 1981 року. Дуже хвилююча мить, в цей час відчувалося Боже благословення, яке зійшло в той момент на кожного із нас. Сповнені Божою благодаттю і обдаровані Божими ласками та образками, подарованими о. Романом, знову повернулися до святкування. Я думаю, якби ми ніде і не були, а тільки відвідали це святе місце, то все одно б залишилися приємні спогади від зустрічі. Кожна людина народжується для добра, для того, щоб залишити після себе слід на землі, слід у серцях людей. І я пишаюся, що мій одногрупник зумів разом із парафіянами, своїми однодумцями побудувати такий величезний, прекрасний храм. Довго люди будуть пам'ятати про його діяння. І навіть ми могли доторкнутись до святині.

Не багато нас прийшло на зустріч... Більша частина нашого життя уже позаду і багатьох уже немає серед нас як студентів, так і викладачів. Ми пом'янули добрим словом свого однокурсника Ігоря Книшика, а також викладачів: ректора інституту В.Ф. Надім'янова, Е.І. Мантулеву, Р.П. Сова'яка, В.С. Собка, О.В. Яцківа, Л.П. Коца-

ла та багато інших... Вічна і світла їм пам'ять. Допоки ми живі, доти і житиме згадка про тих, кого уже немає.

35 років – це вагома дата. “Життя прожити – не поле перейти...”, – говорить народна мудрість. До кожної людини в житті приходить осінь, як рубіж між поколіннями, накопичені знання життєвого досвіду та осмислення своєї життєвої позиції. І тоді, думки спрямовані у юність, де й, власне, розпочиналося формування особистості. Юність... Це справді найкраща пора життя, і проходить вона у старших класах школи, училищах, інститутах. Юність захоплює дружбою, мріями, коханнями.

*Це перше зоряне кохання,
Під яблуневої цвіт саякі,
Палкі обійми, цілування,
Хтозна можливо й назавжди.*

Ось такі історії кохання писались і на нашому студентському шляху. Першою студентською парою стали Галина Марцінківська та Артемон Шатківський, які побралися у 1978 році. А далі: Стефанія Качмар і Андрій Пінчак, Оксана Ульгурська і Роман Ластов'як, Ольга Машак і Зеновій Басараба.

У випускників 1981р. було всього вдосталь: радощів, смутку, перемог, злетів, невдач, курйозів. Ми згадували наші спільні поїздки в Ленінград (Санкт-Петербург), Москву, Прибалтику, які організувала куратор С.Л. Шологон, записи на Львівському телебаченні нашого хоркласу, найкращого на музично-педагогічному факультеті, під керівництвом І.П. Чупашка (нині доц. музичної академії м. М.В. Лисенка), концертні поїздки Прибалтикою у складі народного вокально-хореографічного ансамблю “Пролісок”, під керівництвом Я.П. Кулешка.

Наші викладачі дали міцні базові знання, які нам знадобилися у подальшому житті. Ми ще до тепер вчимося, знаходимося у постійному пошуку та русі і так виховуємо своїх учнів, щоб вони були індивідуальні, бо саме так вони зможуть будувати своє життя, і знаходити своє місце у суспільстві.

Ми можемо пишатися, що з випускників нашого факультету 1981р. є багато людей, які знайшли своє місце в житті, стали добрими спеціалістами і поважними людьми. Пишаюся тим, що практично всі випускники з нашого потоку працюють за спеціальністю: Ігор Михайлів, відомий диригент Стрийщини, заслужений працівник культури України; Михайло Бачинський, хормейстер хорових капел Львівщини; Ігор Пекар, хормейстер Будинку Учителя м. Львів; Марія Хорочко (Пенцак), викладач бандури, вокалу, керівник дитячого ансамблю бандуристів музичної школи м. Кам'янка-Бузька; Оксана Маленік і Віра Щуровська, викладачі музичної школи м. Славське; Галина Заставна, викладач музичної школи м. Івано-Франківськ; Наталія Гусар, викладач коледжу м. Мукачеве; Артемон Шатківський, викладач хорової школи “Дударик” м. Львів;

Галина Марцінківська (Шатківська), керівник хору, вокального ансамблю “Галичанки”, тріо “Дивоструни” та викладач музичної школи м. Перемишляни; Віктор Петришин, підполковник, керівник військових духових оркестрів; Оксана Ульгурська (Ластов'як), заслужена артистка України. Разом із своїм чоловіком, Романом Ластов'яком, художнім керівником народного дому, та зі своїми дітьми утворили музичний сімейний колектив “Світлиця” (республіка Литва).

Найбільше наш факультет пишається тими людьми, які залишилися вірними своєму рідному Дрогобичу. Живуть і працюють, задля його подальшого процвітання. Серед них: Віктор Шуневич, артист Львівського обласного музично-драматичного театру ім. Юрія Дрогобича; Андрій Пінчак, учитель музичного мистецтва середньої спеціалізованої школи № 2 м. Дрогобич, музичний керівник дитячого зразкового ансамблю пісні і танцю “Калиновий цвіт”; Віра Романюк, вчитель музичного мистецтва Дрогобицької гімназії ім. Богдана Лепкого; Ольга Криль, учитель музичного мистецтва с. Гаї Дрогобицького р-ну; Роман Гринаш, духовний настоятель храму свв. Володимира та Ольги м. Дрогобич, учитель музичного мистецтва с. Модричі Дрогобицького р-ну, викладач Дрогобицької духовної семінарії і наш організатор зустрічі Стефанія Качмар (Пінчак), старший викладач кафедри народних музичних інструментів та вокалу Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І. Франка, художній керівник народного студентського ансамблю бандуристів. Ми широко вдячні саме їй за проведену клопітку організаційну роботу і підготовку до цієї зустрічі.

І ще одна велика подяка С.Л. Шологон, куратору нашої паралельної групи, яка, незважаючи на свій поважний вік, досі має чудовий вигляд, як у роки нашого студентства. Світлана Леонідівна ретельно готувалась до зустрічі із випускниками і написала для нас поетичні рядки, якими щиро зворушила. Подякувала за приємну зустріч і побажала усім домашнього затишку, тепла та міцного здоров'я. Завжди з теплотою в серці будемо згадувати наших педагогів: добрих, терплячих, спокійних, завжди з іскорками любові в очах.

Час зустрічі спливав, як на крилах вітру: теплі хвилини спілкування, обмін життєвим досвідом, радістю та спогадами. Кожен із випускників поділився прожитим після закінчення інституту. В заглибленому кафе, зібрались люди, об'єднані однією професією – музикою і яких об'єднала спільна дорога в юності, життєві спогади та спільні теми.

Уже вчоролі і зустріч підходила до завершення... Але приємне і тепле спілкування з присутніми колегами, надовго залишило слід у моєму серці.

**Галина ШАТКІВСЬКА,
випускниця 1981р. музично-педагогічного факультету Дрогобицького педагогічного інституту**

ЗГАДКА ПРО ЗУСТРІЧ

Життя, як та водичка в річці.
Біжить, не повертаючись назад,
Як буйний вітер, дощик сильний,
Як ясне сонце і хмаринки в небесах.
Як квітка в полі, як метелик, що тріпоче,
Як срібний місяць, і як ясний день,
І все в житті приходить і минає,
Як в нічку темну зникає тень.
І я радію, що зустрілась з вами,
Що пригадала всі минулі дні,
Такі чудові, незабутні і яскраві,
Такі ніжні й дуже серцю дорогі.
Хоча у нас волосся вкрилось сріблом,
Болять і руки, ноги, болі у хребті,
І весь наш час у турботах за онуків,
Але ж душею ми на віки молоді!

Світлана ШОЛОГОН

ВІТАЄМО ІЗ ЮВІЛЕЄМ!

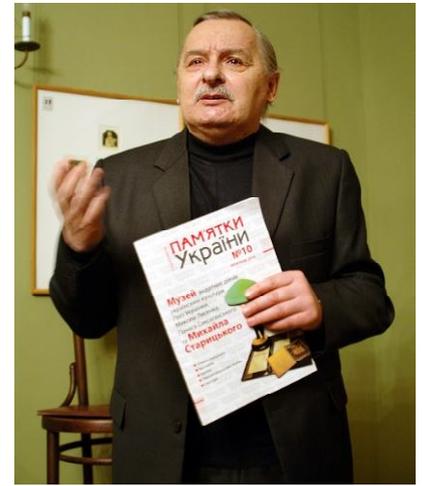
Найщиріші слова вітань із ювілеєм шлемо провідному спеціалісту лабораторії Франкознавства та славістики **Євгенові Вікторовичу ПШЕНИЧНОМУ**.

Нехай роки не затьмарюють радість і повноту буття. На щастя, на здоров'я, на благополуччя і ласку сонячних променів нехай буде багатою Ваша доля. Нехай Ваша сила, життєва енергія, творча наснага будуть гарантією великих досягнень у Вашій діяльності, а кожна розпочата справа стане ще однією сходинкою до вершин успіху. Щиро зичимо Вам довгих років життя, миру й достатку у Вашому домі, здійснення всіх найважливіших планів і задумів.

Хай людська шана буде подякою Вам за плідну працю.

*Крізь роки від отчого порога
Всі шляхи в один переплелись,
Не одна вже пройдена дорога,
Та у серці юність, як колись!
Тож бажаєм доброго здоров'я,
Щастя й усмішки на вустах!
Й зичимо з повагою й любов'ю
Років ще не менше 70!*

Ректорат, профком

АВТОРСЬКІ РОЗДУМИ ЗІ ШТРИХАМИ ЗАРИСОВКИ

МИНУЛЕ У ВИГЛЯДІ ТРАДИЦІЙНОГО РУКОПИСУ

Продовження. Початок на 9-ій сторінці

Учитель грав на скрипці і навчав не тільки рахунків та читання, але й співів. А крім того, навчав ощадливості: запропонував нам справжні "ощадні книжки" і радив якісь грошенята (подаровані дідусям, заколядовані чи одержані за продані сушені гриби тощо) складати до "каси", а в кінці року одержати всю суму разом. Гроші були мізерними (я заощадив за рік 74 гроші), але наука була доброю.

Писати навчалися спочатку олівцем, а згодом – пером. Діти носили з собою у маленькій торбинці каламар з чорнилом, яке часто виготовляли з "хімічного" олівця: якщо стрижень такого олівця намочити у воді, то він давав темно-фіолетовий колір.

Трохи раніше діти ходили в перші класи з "табличкою". Батькова табличка зберігалася, і я вдома нею користувався. Це була тонка чорна керамічна дощечка, розміром = 20 на 25 см, оправлена в дерев'яну рамку. Один бік був для малюнків, а другий – з нанесеними лініями – половина в горизонтальну, а друга половина – в клітинку. Писали по ній "рисіком" (палочка з м'якої керамічної маси), прив'язаним на шнурочку до рамки.

Навчався я, правдоподібно, непогано і 1939 року закінчив першу класу, але з приходом совітської влади, всіх дітей повернули на один рік назад, і я знову опинився у першому класі.

Вступ до гімназії

Після відступу більшовиків до нас вчителем був призначений Юрій Дирів із с. Ціневи. У селі знали, що свого часу він був у січових стрільцях, а після війни йому, правдоподібно, дав притулок якийсь монастир. Тому нас він навчав не тільки рахунків, чи мови, але і релігії, таке право йому надавалось і церквою. А ще був він людиною особливого духовного складу, навіть лікував мене методами, які нагадували прийомі сучасних екстрасенсів. Звісно, що був він і людиною глибоко віруючою, сам готував нас до Першої Сповіді і Св. Причастя.

Сім'я він не мав, і люди в селі, хто чим міг, допомагали йому виживати, бо роки були важкими: хто хлібину дасть, а хто кілька картопель, трохи молока чи кілька яєць. Допомагали йому і мої батьки.

Навесні 42-го року, коли я закінчив у нього третій клас, він сказав мені, що у

четвертий йти вже не варто, найняв воза і без відома батьків відвіз мене до міської семирічної школи у Рожнятові та, поговоривши з тамтешнім директором, влаштував мене до "п'ятої класи". З цим батьки погодилися.

А ще через рік директор школи Олександр Гапанович, теж з власної ініціативи, повіз мене до гімназії у Стрию. Там я здав вступні іспити і був зарахований до другої "класи гімназійної". У іспиті, пам'ятаю, проф. Солтис спитав мене: "Що таке корова?" На що я впевнено відповів: "Жуйний ссавець". Цим, як мені здалося, я переконав учителів, що гідний звання гімназиста.

У другому класі, до якого мене призначили, було 54 учні, в число яких входили 8 дівчат і 46 хлопців. Навчання у такій школі було для мене "проривом у великий світ". Навчалися всі завзято, багато уваги приділяли мовам, особливо німецькій. Вивчали також латинську мову, а в старших класах ще й грецьку.

Вступ до університету

Випускників середніх шкіл у перші післявоєнні роки було мало, і шанси вступити до університету чи інституту були високими – конкурси сягали заледве 1, 5 – 2 на місце. Самі ці випускники були значно самостійнішими і "дорослішими", ніж сучасні. Війна сприяла передчасному дозріванню молоді.

Батьки теж не здійснювали характерну сьогодні гіперопіку над дітьми, бо мали надто багато клопотів з виживанням за цих важких умов. До речі, навчання у середній школі, як і у вищих навчальних закладах, у перші післявоєнні роки було платним. Зменшували оплату або звільняли від неї лише на основі довідки із сільради, яка підтверджувала бідність чи сирітство.

Не було у батьків і досвіду "просування" своїх чад до інститутів. Часто вони і не знали, куди їхні діти поїхали поступати і "на кого" вчитися. Про якісь хабарі не було і мови, бо всі були бідними. Діяло лише право партії на блат, з якого і користали діти партноменклатури.

Чернівецький університет.

Філологічний факультет

У мене рано прокинулася потреба вивчати іноземні мови, зокрема, англійську. У школах того часу навчали тільки німецької, тому, починаючи з 9 класу, я взявся реалізувати свій задум самотужки і вже при вступі заявив про бажання та готовність здавати і німецьку, і англійську. Це дало

мені певні переваги, бо на англійське відділення приймали у Чернівцях, куди я подався, лише "своїх" (та форма блату зажди діяла), а ними тут, звісно, були євреї. З 37 студентів нашої групи лише 6 були слов'янами, а із Західної України – лише один хлопець зі Снятинщини та я.

Так у 1948 році я став студентом Чернівецького університету, але перший семестр довелося навчатися без стипендії.

Студентський побут

Студентське життя завжди було і досі вважається матеріально важким, що часто компенсується перевагами молодості.

У післявоєнні роки побутові труднощі посилювалися загальними важкими умовами у суспільстві. Це особливо стосувалося молоді, яка приходила до університету із села. Грошей у батьків не було, і харчуватись у студентській їдальні було неможливо. Тому йшла виснажлива боротьба за стипендію, яку одержували лише ті, хто вчився на "4" і "5". А далеко не всім це вдавалося. Якщо такий студент із села стипендію втрачав, то мусив університет покидати.

Мрією студента завжди була посилокка з дому – невеличка фанерна скринька, у якій були хлібина, трохи сушеної картоплі, крупи і як велика розкіш (узимку), – шматок сала.

Як і досі, студенти жили у гуртожитках по 4 – 5 осіб у кімнаті. На кілька кімнат була "кухня", що складалася з великого стола, покритого оцинкованою бляхою і скриньки для сміття. На столі студенти готували собі їжу з допомогою примуса, який працював на бензині. Мати примус – було для студента необхідністю. Кілька років на обід в мене була одна страва: кукурudziana кулеша, заправлена салом, і чай. Борошно для кулеші купував на базарі, і досі пам'ятаю – по 4 карбованці 10 копійок за кілограм.

Стипендія номінально дорівнювала 220 карбованців, але суму одного місяця кожен студент віддавав державі як "позичку", тому отримував, відповідно, менше. Були студенти, які жили лише на цю стипендію, особливо з числа тих, які під час війни втратили батьків.

Мій батько в той час трохи "підпрацював", і я іноді одержував грошову підтримку – карбованців 50. А на другому курсі батьки купили мені навіть нову "куфайку", що відразу стала для мене предметом парубочьких гордошів. Згодом, починаючи з третього курсу, я вдався до приробітку шляхом репетиторства. А на 5 курсі навіть влаштувався на 0,5 ставки лаборантом у технікумі з роботою "на дому" – виготовляв навчальне унаочнення для викладачів.

Продовження статті читайте у наступному номері

НАГОРОДЖЕННЯ ПЕРЕМОЖЦІВ

Згідно із наказом “Про нагородження переможців VI Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка” № 260, відповідно до пункту 7 Порядку призначення і виплати стипендій, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 липня 2004 року № 882 та наказу Міністерства освіти і науки України

№ 261 “Про нагородження переможців Всеукраїнських студентських олімпіад у 2015 – 2016 навчальному році”, відповідно до пункту 7 Порядку призначення і виплати стипендій, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 липня 2004 року № 882 і результатів Всеукраїнських студентських олімпіад із навчальних дисциплін, напрямів і спеціальностей, та на підставі рішення стипендіальної комісії від 31 травня 2016 р. (протокол № 84) нагороджено:

– Сергія Корецького, студента III курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти інституту фізики, математики, економіки та інноваційних технологій (напрямок підготовки 6.040203 Фізика 6.040201 Математика, група ФМ-304Б), який навчається за кошти державного бюджету, грошовою премією у розмірі 1000 гривень за зайняте перше місце у II етапі Всеукраїнської студентської олімпіади з навчальної дисципліни “Безпека життєдіяльності”.

– Миколу Трембецького, студента IV курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти інституту фізики, математики, економіки та інноваційних технологій (напрямок підготовки 6.040203 Фізика 6.040201 Математика, група ФМ-403Б), який навчається за кошти державного бюджету, грошовою премією у розмірі 750 гривень за зайняте II місце у II етапі Всеукраїнської студентської олімпіади за напрямом і спеціальністю “Фізика”.

– Світлану Луцик, студентку IV курсу

від 13 квітня 2016 року № 431 “Про нагородження переможців VI Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка” та на підставі рішення стипендіальної комісії від 31 травня 2016 року (протокол № 84) нагороджено:

Ірину Волошак, студентку III курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

першого (бакалаврського) рівня вищої освіти інституту фізики, математики, економіки та інноваційних технологій (напрямок підготовки 6.010103 Технологічна освіта (профіль навчання: швейна справа, група ТШ-409Б), яка навчається за кошти державного бюджету, грошовою премією у розмірі 750 гривень за зайняте III місце у II етапі Всеукраїнської студентської олімпіади за напрямом і спеціальністю “Технологічна освіта”.

– Мар’яну Кондратів, студентку IV курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти інституту фізики, математики, економіки та інноваційних технологій (напрямок підготовки 6.040201 Математика 6.040203 Фізика, група МФ-402Б), яка навчається за кошти державного бюджету, грошовою премією у розмірі 750 гривень за зайняте II місце у II етапі Всеукраїнської студентської олімпіади з навчальної дисципліни “Фізика”.

– Оксану Кулик, студентку IV курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету початкової та мистецької освіти (напрямок підготовки 6.010102 Початкова освіта 6.020303 Філологія (англійська мова і література), яка навчається за кошти державного бюджету, грошовою премією у розмірі 500 гривень за зайняте III місце у II етапі Всеукраїнської студентської олімпіади за напрямом і спеціальністю “Початкова освіта”.

– Ірину Волошак, студентку III курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти філологічного факультету (напрямок

філологічного факультету (напрямок підготовки 6.020303 Філологія (Українська мова і література), група УА-33Б), яка навчається за кошти державного бюджету, грошовою премією у розмірі 1000 гривень за зайняте I місце у VI Міжнародному мовно-літературному конкурсі учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка.

підготовки 6.020303 Філологія (українська мова і література) 6.020303 Філологія (англійська мова і література), яка навчається за кошти державного бюджету, грошовою премією у розмірі 500 гривень за зайняте третє місце у II етапі Всеукраїнської студентської олімпіади з навчальної дисципліни “Політологія”.

За активну участь у II етапі Олімпіади оголошено подяку студентам університету:

– Богдану Бойку, студенту IV курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти інституту фізики, математики, економіки та інноваційних технологій;

– Ельмірі Масуд, студентці IV курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету фізичного виховання;

– Іванні Бринько, студентці IV курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти філологічного факультету;

– Ользі Войтків, студентці IV курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти біологічного факультету;

– Катерині Лопушанській, студентці IV курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти філологічного факультету;

– Марії Крамар, студентці II курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти інституту іноземних мов;

– Ользі Сагайдак, студентці IV курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету початкової та мистецької освіти.

МІЖФАКУЛЬТЕТСКА КОНФЕРЕНЦІЯ НА БІОЛОГІЧНОМУ ФАКУЛЬТЕТІ

Серед усіх потреб нашого національного життя потреба рідної школи – найголовніша, бо наш народ, який не має своєї школи може бути лише посередом чужих народів, а ніколи не виб’ється на самостійну дорогу існування.

М. Грушевський

8 червня на біологічному факультеті відбулася міжфакультетська студентська науково-практична конференція молодих учених і студентів “Природничо-наукова діяльність Івана Верхратського (до 170-річчя з дня народження)”. У конференції взяли участь науково-педагогічні працівники і студенти біологічного (С. Волошанська, В. Стахів, Н. Стецула, Н. Лучків, Ю. Кусайло, Р. Хомин, О. Дицьо), історичного (В. Галик, Л. Гриник, А. Звіринська), філологічного (К. Іваночко, Х. Хінальська, В. Дума, С. Хомин, Х. Пилипів, І. Шемелинець) факультетів.

Із вітальним словом виступили ректор Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, професор Надія Скотна, декан біологічного факультету, доцент Світлана Волошанська, доцент кафедри української мови філологічного факультету Костянтин Іваночко, заступник декана з наукової роботи та міжнародної співпраці історичного факультету Володимир Галик. Про результати своїх наукових досліджень у царині вивчення наукової спадщини професора Верхратського доповідали Костянтин Іваночко та Володимир Галик.

Головною метою проведення конференції було вивчення широкого спектру наукової і просвітницької діяльності Івана Верхратського, яке спричинене важливістю його наукових ідей і зв’язку між педагогічною й науковою діяльністю вченого й проблемами розвитку української мови й освіти сьогодення.

Іван Григорович Верхратський – природодослідник, мовознавець, філолог, основоположник української наукової термінології з природознавства української природничої термінології та глибокий знавець різних діалектів. Автор багатьох українських підручників, в яких виклад матеріалу будував так, щоб прищепити учням любов до рідного краю, розвинути у них почуття єдності з природою та необхідності її збереження.

Підручник із мінералогії дав змогу учням середніх шкіл на Галичині вивчати ще у довоєнні і перші повоєнні роки мінералогію і геологію.

Верхратський є визнаним спеціалістом 19 ст. в галузі лускокрилих. Сучасна наукова ботанічна і зоологічна термінологія й номенклатура ґрунтується переважно на доробку професора.

Науково-просвітницька діяльність І. Верхратського є прикладом самовідданого, безкорисливого служіння інтересам України. Наукова спадщина професора Івана Верхратського досі ще неоцінена в повному обсязі.

Ця велика праця свого часу послужила міцним фундаментом для розвитку української науки.

С.Я. ВОЛОШАНЬСКА,
декан біологічного факультету, доцент кафедри біології та хімії, кандидат біологічних наук
Н.О. СТЕЦУЛА,
доцент кафедри екології та географії, кандидат біологічних наук

ФЛЕШМОБ “МИ ОБИРАЄМО ЗДОРОВ’Я!”

8 червня студенти-біологи організували флешмоб “Ми обираємо здоров’я!”, у якому взяли участь не лише студенти а й учні Дрогобицького педагогічного ліцею, яких разом було понад 120 молодих учасників.

Із вітальним словом виступили: заступник декана біологічного факультету, доцент Г. Коссак і доцент, керівник проекту “Здоров’я майбутнього” Центру екології та здоров’я Г. Ковальчук.

Особливо хочеться відзначити найактивніших організаторів проведення заходу – студентів групи БХ-21Б, а саме: Лілію Гавран, Ольгу Яворську, Христину Зраду та Оксану Кузів. Флешмоб завершився виконанням Державного Гімну.

Захід став завершальним етапом проведення літніх навчально-практичних занять учнів природничого класу педагогічного ліцею на кафедрі анатомії, фізіології та валеології.

ПРАКТИКА НА ВОЛИНІ

Потрібно підібрати слова, щоб описати захоплення студентів і викладачів від поїздки, організованої для студентів I – II курсів доцентом В. І. Стахівим та викладачами біологічного факультету.

Для студентів випала можливість поглибити свій інтелектуальний рівень, поставити мету свого професійного життя. Дні практики були проведені на мальовничій Волині. На базі “Гарт” Східноєвропейського національного університету ім. Лесі Українки промайнули цікаві дні, які запам’ятались надзвичайною природою, дружньою атмосферою.

Для біологів важливо було ознайомитися з фауною і флорою Шацького НПП та їх нозологічною характеристикою.

Рослинність Шацького національного природного парку в його сучасних межах є досить строкатою за екологічними характеристиками рослинних угруповань і є відображенням широкого екологічного спектру умов рельєфу – від високих піщаних горбів до водойм. Переважаючим типом рослинності у парку є ліси, загальна лісистість парку – 52,5 %, причому ще значною (64 % від вкритої лісом площі) є частка лісів природного походження, які сформувалися шляхом заростання боліт та річок. Основними лісотвірними породами є Сосна звичайна (*Pinus sylvestris*), Вільха чорна (*Alnus glutinosa*) та Береза повисла (*Betula pendula*). Найбільш поширені соснові ліси з домінуванням чорниці, у яких до сосни частково домішуються Береза повисла та Дуб звичайний.

Фауна парку включає до свого складу три фауністичні комплекси: лісовий, водно-болотний і синантропний, які представлені не менше ніж 1872 видами ниж-

чих і вищих тварин. Зокрема, з безхребетних, тут зареєстровано: 62 види черепашкових та 19 – голих амеб, 4 види ракоподібних, 30 видів коловерток, 244 павукоподібних, 1076 видів комах; з хребетних – 31 вид риб, 12 – земноводних, 7 – плазунів, 241 вид птахів та 55 видів ссавців.

База “Гарт” розташована на березі озера Світязь – перлини Волинського краю. Такого чарівного озера немає у всій Україні. Найперше, що вражає, це, звісно ж, повітря. Також, тут диво-вижно чиста вода, що в своєму складі має срібло і гліцерин. Студенти мали можливість ознайомитися з характеристикою Шацьких озер.

Серед колективу панував порядок і режим. Цікавим було дозвілля молоді: день Ввічливості, день Бантика. У такому мальовничому місці відбувся конкурс “Мавки і Лукаша” табору.

Біологи відвідали дві екологічні стежки “Лісова пісня” і “Світязянка”, Шацьку міжвідомчу науково-дослідну лабораторію при фізико-математичному інституті. Люди, які там працюють, заслуговують на повагу. У лабораторії досліджують спалахи Сонця, гідроакустику водних об’єктів.

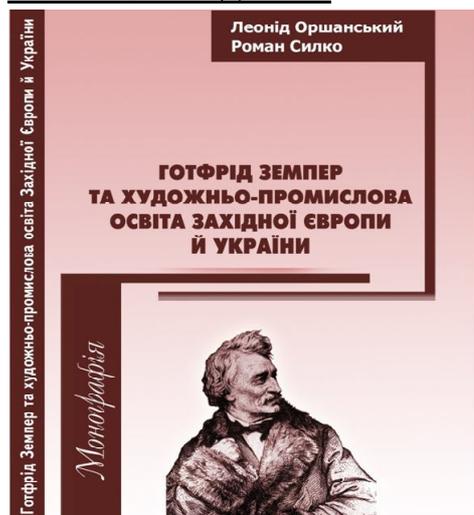
Також випала можливість побувати в Музеї фауни, що розташований на території Шацького лісового коледжу імені В.В. Сульки, у дендропарку та на тепличних ділянках.

Протягом практики студенти вели щоденники і звіти. Разом із доцентом В.І. Стахівим був проведений розтин Жаби звичайної (*Alytes obstetricans*).

Біологи вірять у щасливе майбутнє, сповнене відкриттів і досягнень.

Наталія ЛУЧКІВ,
студентка II курсу (групи БХ-21Б)
біологічного факультету

НАШІ НОВІ ВИДАННЯ

“ГОТФРІД ЗЕМПЕР ТА ХУДОЖНЬО-ПРОМИСЛОВА ОСВІТА ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ Й УКРАЇНИ”

У червні вийшла з друку наукова праця професора Леоніда Оршанського та доцента Романа Силка “Готфрід Земпер та художньо-промислова освіта Західної Європи й України”. У монографії розглядаються актуальні проблеми теорії і практики художньо-промислової освіти Західної Європи (друга половина XIX – початок XX ст.) й у контексті цього – становлення і розвитку вітчизняних ВНЗ художньо-промислового профілю. В основу розкриття положень теорії художнього формотворення, прикладного мистецтва та методичної системи покладено багаторічний досвід видатного німецького архітектора, інженера, теоретика мистецтва та

педагога Готфріда Земпера. Проаналізовані змістовий компонент земперівської методики прикладного мистецтва, представлений в його фундаментальній праці “Практична естетика”, а також інші мистецько-педагогічні погляди цього непересічного митця і педагога, які автори монографії вважають перспективними для вдосконалення методики сучасної дизайн-освіти. Монографія розрахована на наукових працівників, викладачів вищих мистецьких та педагогічних навчальних закладів, магістрів та аспірантів, усіх, хто цікавиться проблемами художньо-промислової та дизайн-освіти.

МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Кафедрами біологічного факультету університету спільно з регіональним еколого-просвітницьким центром, який діє при нашому університеті, впроваджено процес сортування побутових відходів. Сортування відбувається на такі фракції – папір, пластик, скло, органіка, несортоване сміття. Яка ж подальша доля відсортованого сміття? На жаль, враховуючи діючу у Дрогобичі систему поводження з відходами, відсортоване нами сміття, доводиться знову викидати в один контейнер!!! Що ж ми робимо!? Папір, скло, пластик концентруємо у більші контейнери. У подальшому їх відвозимо на підприємства вторсировини, де приймають папір (2,40 – 2,80 грн/кг), скло (0,6 – 0,7 грн/кг), пластик (1,4 грн/кг). Отримані кошти плануємо використати на потреби факультету чи благодійність. Органіка спрямовується на компост дослідної ділянки ДДПУ. У міський контейнер йде лише невелика частка несортованого сміття.

5 червня до Міжнародного Дня охорони навколишнього середовища, за ініціатииви мерії міста Дрогобича, студенти біологічного факультету, провели акцію на площі Ринок, на якій навчали дрогобичан сортувати сміття. Закликаємо міську владу також запроваджувати процес сортування побутових відходів на рівні міста. Наш факультет готовий надавати у цьому всебічну допомогу.

Профком студентів та студентський актив докладають багато зусиль, щоб життя студентів в університеті було цікавим і змістовним. Адже попри своє основне завдання – здобуття фахових знань, студенти повинні проявити себе і в громадській роботі. Саме з цією метою 18 травня 2016 року був проведений конкурс "Красуня університету – 2016".

У зв'язку з великодніми канікулами підготовка конкурсу відбувалася у стислі терміни. Але попри це учасниці зуміли підготуватися і гідно представити свої факультети. Проявити себе студенткам допомогали головні організатори конкурсу голова профкому студентів Ігор Гівчак та Тетяна Атаманчук, яка займалася підготовкою

учасниць та їхніми виходами на сцену.

За перемогу змагалися 9 учасниць. Програма заходу складалася з таких конкурсів: "Представлення + інтелектуальний", "Модельний" (вихід учасниць в одязі від магазину-салону "Шопоголік"); "Мій талант"; "Вихід у купальниках"; "Романтичний" (вихід у вечірніх сукнях).

Поміж конкурсними номерами глядачі мали можливість послухати пісні у виконанні Анни-Марії Василенко та Наталі Валаги. Концертмейстер Юрій Дякунчак зачарував усіх присутніх грою на акордеоні. Приємне враження на глядачів справило шоу вихованців спортивного клубу "Еней" та танцювальних колективів "Ультра", "Мерінга", "Feel dance". Хвилини сміху

розі та воді. Адже, як свідчить статистика, в Україні щороку виникає майже 200 тис. дорожньо-транспортних пригод (ДТП), у яких кожні дві години гине людина, ще понад 30 тис. осіб отримують травми. З початку року на автошляхах Львівщини виникло 710 ДТП, у яких загинула 61 особа, ще 7 131 – травмовано.

Сумна статистика нещасних випадків, які сталися на водоймах, свідчить, що важливо не забувати про безпеку на воді. Хоча й купальний сезон тільки розпочався, та на водоймищах України втопилося 350 осіб, зокрема на Львівщині – 15 осіб.

Тож, відпочиваючи біля води, особливо дітям, слід пам'ятати, що купатися у місцях не обладнаних для цього і за відсутності дорослих – небезпечно. Особливо ризиковано під час відпочинку біля води вживати алкогольні напої.

Значну загрозу становлять і пожежі, які можуть виникнути від необережного поводження з вогнем, особливо під час літнього відпочинку у лісі. Такий відпочинок, як правило, супроводжується смаженням шашликів та, нерідко, – вживанням алко-

глядчам подарували команди КВН "ФІФА" та "3D".

Звичайно, як і кожний масштабний захід, це шоу не відбулося б без спонсорів та партнерів: Розважальний комплекс "Казанова", дисконтний проект "Ізюминка", "Приватбанк", студія художнього фото "Kashayev", туристичне агенство "Світ мандрів", відпочинковий комплекс "Залісся", розважальне агенство "Show time", навчальний центр "OMBRE".

Переможницями конкурсу стали: ІІ Віце-міс – студентка факультету початкової та мистецької освіти Марія Пилипів, яка перемогла також у номінації "Міс глядацьких симпатій"; І Віце-міс – студентка інституту іноземних мов Олена Раделицька. "Красунею університету – 2016" стала представниця філологічного факультету Христина Кошерко.

Усі учасниці отримали квіти та цінні подарунки від організаторів і спонсорів.

Красуня університету отримала корону з рук своєї попередниці Антоніни Берез, а також від генерального спонсора пугівку в Будапешт.

Організатори конкурсу висловлюють щире подяку всім, хто долучився до проведення цього прекрасного весняного свята.

Андріана МАКСИМ'ЯК,
студентський декан філологічного факультету

ПОДБАЙМО ПРО БЕЗПЕКУ

Літо – час канікул, відпусток, відпочинку й оздоровлення. І де б ми не відпочивали – біля моря, озера, річки, на природі чи подорожуючи – слід пам'ятати про правила безпечної поведінки. Адже саме влітку трапляється багато нещасних випадків, доволі часто з летальними наслідками, особливо на автошляхах і водоймах.

Щорічно студенти біологічного та історичного факультетів залучені до проходження польової практики на Прикарпатті та проведення розпоків в Одесі та у Рибаківці, що на побережжі Чорного моря. Тож, під час проходження практики слід бути пильним, адже непоодинокі випадки, коли у Прикарпатських лісах, особи, що заблукали, стають жертвами вовків та ведмедів, непоодинокі випадки укусів різних комах, отруйних змій у лісовій місцевості. Уже цього року 6 осіб зверталися до медустаном області через укуси змій.

Студентам, які підуть у Одесу та Рибаківку, слід пам'ятати про безпеку на до-

голю. А за спекотної погоди і сухої трави в лісі – до біди один крок. Пам'ятаймо про це.

З інформації поданої Дрогобицьким РВ ГУ ДСНС України у Львівській області, дізнаємося, що на Львівщині з початку року виникло 1 540 пожеж, у результаті яких загинуло 38 осіб, із них 5 – це діти, ще 225 осіб травмовано. У Дрогобицькому регіоні з початку року виникло 96 пожеж на яких загинули 4 особи.

Мабуть, кожен про себе подумав, що зі мною нічого подібного не трапиться. Проте, як кажуть, є одне але...

Тому, ще раз хочеться всім нагадати і застерегти: будьте обережні з вогнем, особливо у лісі, пильними на воді, уважними на дорозі, не порушуйте правил дорожнього руху і нехай ніщо не зачмарить вашого відпочинку.

Відділ охорони праці і техніки безпеки;
М. Городиський,
головний інспектор
Дрогобицького РВ ГУ ДСНС України
у Львівській області, майор служби
цивільного захисту